

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (šiesta komora)

z 9. júna 2010*

Vo veci T-237/05,

Éditions Odile Jacob SAS, so sídlom v Paríži (Francúzsko), v zastúpení: pôvodne W. van Weert a O. Fréget, neskôr O. Fréget, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: X. Lewis, P. Costa de Oliveira a O. Beynet, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

* Jazyk konania: francúzština.

ktorú v konaní podporuje:

Lagardère SCA, v zastúpení: pôvodne A. Winckler, S. Sorinas Jimeno a I. Girgenson, neskôr A. Winckler, F. de Bure a J.-B. Pinçon, advokáti,

vedľajší účastník konania,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie zo 7. apríla 2005, ktorým sa čiastočne zamietá žiadosť žalobkyne o prístup k určitým dokumentom súvisiacim s konaním týkajúcim sa koncentrácie podnikov (vec COMP/M.2978 – Lagardère/Natexis/VUP),

VŠEOBECNÝ SÚD (šiesta komora),

v zložení: predseda komory A. W. H. Meij, sudcovia V. Vadapalas a L. Truchot (spravodajca),

tajomník: E. Coulon,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 9. septembra 2009,

so zreteľom na uznesenie o opätovnom otvorení ústneho konania z 28. septembra 2009 a na odpoveď žalobkyne na písomnú otázku Všeobecného súdu,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

1. Žiadosti o prístup k dokumentom predložené žalobkyňou

- ¹ Listom z 27. januára 2005 žalobkyňa Éditions Odile Jacob SAS požiadala Komisiu Európskych spoločností na základe nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331) o prístup k viacerým dokumentom súvisiacim so správnym konaním (ďalej len „dotknuté konanie“), ktoré viedlo k prijatiu rozhodnutia Komisie 2004/422/ES zo 7. januára 2004, ktorým sa koncentrácia vyhlasuje za zlučiteľnú so spoločným trhom a s fungovaním Dohody o Európskom hospodárskom priestore (vec COMP/M.2978 – Lagardère/Natexis/VUP) [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 125, s. 54, ďalej len „rozhodnutie

o zlučiteľnosti“), aby ich mohla použiť na podporu svojej žaloby vo veci *Éditions Odile Jacob/Komisija*, T-279/04, ktorú prejednáva Všeobecný súd a ktorá smeruje k zrušeniu rozhodnutia o zlučiteľnosti. Dotknutými dokumentmi boli:

- a) rozhodnutie Komisie z 5. júna 2003 o začatí podrobného vyšetrovania na základe článku 6 ods. 1 písm. c) nariadenia Rady (EHS) č. 4064/89 z 21. decembra 1989 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (Ú. v. ES L 395, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 31) v rámci dotknutého konania;

- b) úplná verzia zmluvy o prevode podpísanej 3. decembra 2002 *Natexis Banques populaires SA* na jednej strane a *Segex Sarl a Ecrinvest 4 SA* na strane druhej;

- c) všetka korešpondencia medzi Komisiou a *Natexis Banques populaires* v období od septembra 2002 do oznámenia koncentrácie, ku ktorému došlo 14. apríla 2003;

- d) všetka korešpondencia medzi Komisiou a *Lagardère SCA* v období od septembra 2002 do uvedeného oznámenia;

- e) zmluva, ktorou sa *Natexis Banques populaires* stala vlastníkom podielov a aktív *Vivendi Universal Publishing SA (VUP)*, ktoré nadobudla od *Vivendi Universal SA* k 20. decembru 2002;

- f) ponuka na kúpu VUP, ktorú vydala spoločnosť Lagardère, adresovaná Vivendi Universal 22. októbra 2002;

  - g) všetky interné memorandá Komisie, ktoré sa výlučne alebo nevýlučne týkajú uplatnenia článku 3 ods. 5 písm. a) nariadenia č. 4064/89 na nadobudnutie aktív VUP prostredníctvom Natexis SA/Investima 10 SAS vrátane memoránd, ktoré si medzi sebou vymenili Generálne riaditeľstvo (GR) Komisie pre hospodársku súťaž a právna služba Komisie;

  - h) všetka korešpondencia medzi Komisiou a Natexis, ktorá sa výlučne alebo nevýlučne týka uplatnenia článku 3 ods. 5 písm. a) nariadenia č. 4064/89 na nadobudnutie aktív VUP prostredníctvom Natexis/Investima 10.
- 2 Listom z 27. januára 2005 žalobkyňa zaslala Komisii žiadosť o prístup k ďalšej sérii dokumentov, aby ich mohla použiť na podporu svojej žaloby vo veci Éditions Odile Jacob/Komisía, T-452/04, ktorá je v konaní na Všeobecnom súde a smeruje k zrušeniu rozhodnutia Komisie z 30. júla 2004 o schválení Wendel Investissement SA ako nadobúdateľa aktív postúpených spoločnosti Lagardère v súlade s rozhodnutím o zlučiteľnosti (ďalej len „rozhodnutie o schválení“). Dotknutými dokumentmi boli:
- a) rozhodnutie Komisie o schválení splnomocnenca povereného dohliadať na dodržiavanie záväzkov prevzatých spoločnosťou Lagardère pri povoľovaní koncentrácie rozhodnutím o zlučiteľnosti;

  - b) poverenie, ktoré Lagardère zverila Salustro Reydel Management SA na účely dohľadu nad dodržiavaním záväzkov prevzatých spoločnosťou Lagardère pri povoľovaní koncentrácie rozhodnutím o zlučiteľnosti;

- c) prípadné žiadosti Komisie o zmenu a doplnenie návrhu poverenia a odpovede predložené v tejto súvislosti spoločnosťou Lagardère;

- d) poverenie, ktoré Lagardère dala správcovi oddelených aktív (Hold Separate Manager) zodpovednému za správu aktív v súlade s rozhodnutím o zlučiteľnosti;

- e) rozhodnutie Komisie o schválení uvedeného správcu;

- f) návrh dohody podpísanej 28. mája 2004 medzi Lagardère a Wendel Investissement o spätnom prevzatí postúpených aktív;

- g) list zo 4. júna 2004, ktorým Lagardère žiada Komisiu o schválenie Wendel Investissement ako nadobúdateľa postúpených aktív;

- h) žiadosť o informácie z 11. júna 2004 zaslaná spoločnosti Lagardère Komisiou na základe článku 11 nariadenia č. 4064/89, ktorá mala Komisii umožniť hodnotiť, či podmienky schválenia spoločnosti Wendel Investissement boli splnené;

- i) odpoveď Lagardère na túto žiadosť o informácie z 21. júna 2004;
- j) správa splnomocnenca povereného posúdením ponuky Wendel Investissement ako nadobúdateľa aktív postúpených vzhľadom na kritériá schválenia odovzdaná Komisii 5. júla 2004.
- 3 Faxom z 15. februára 2005 generálny riaditeľ GR pre hospodársku súťaž zaslal žalobkyni list Komisie z 5. februára 2004 o schválení poverenia splnomocnenca a správcu oddelených aktív [dokumenty uvedené v bode 2 vyššie písm. a) a e)] a informoval ju, že ostatné dokumenty jej nemôžu byť poskytnuté, lebo sa na ne vzťahujú výnimky definované v článku 4 ods. 2 prvej až tretej zarážke a v článku 4 ods. 3 druhom pododseku nariadenia č. 1049/2001, a že žiaden prevažujúci verejný záujem neodôvodňuje ich zverejnenie.
- 4 Listom z 18. februára 2005 žalobkyňa podala opakovanú žiadosť (ďalej len „žiadosť o prístup“) týkajúcu sa dokumentov, ku ktorým jej bol zamietnutý prístup.
- 5 Dňa 14. marca 2005 generálny sekretár Komisie informoval žalobkyňu, že lehota na odpoveď na jej žiadosť bude predĺžená v súlade s článkom 8 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 až do 7. apríla 2005 z dôvodu komplexnosti žiadosti o prístup a množstva požadovaných dokumentov.

2. Napadnuté rozhodnutie

- 6 Rozhodnutím D(2005) 3286 zo 7. apríla 2005 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) Komisia potvrdila svoje zamietnutie zverejnenia z 15. februára 2005.

- 7 Komisia identifikovala dokumenty dotknuté žiadosťou o prístup a poskytla ich podrobný zoznam, okrem tých, ktorých sa týkal bodu 1 písm. d) vyššie, a to z dôvodu, že korešpondenciu medzi spoločnosťou Lagardère a Komisiou zodpovedalo dvadsať fasciklov a vypracovanie podrobného zoznamu by predstavovalo neprimeranú administratívnu záťaž. Komisia navyše spresnila, že nemá k dispozícii dokument uvedený v bode 1 písm. f) vyššie, a uviedla, že dokumenty uvedené v bode 1 písm. c) vyššie zahŕňajú aj dokumenty uvedené v spomínanom bode písm. h).

- 8 V napadnutom rozhodnutí sa Komisia na zamietnutie prístupu k všetkým požadovaným dokumentom odvoláva na výnimku stanovenú v článku 4 ods. 2 tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001, ktorá sa vzťahuje na ochranu účelov inšpekcií, vyšetrovania a kontroly, pretože tieto dokumenty boli poskytnuté službám Komisie alebo vypracované službami Komisie v rámci konania o kontrole koncentrácie podnikov. Komisia sa domnieva, že za predpokladu, že by Všeobecný súd zrušil rozhodnutie o zlučiteľnosti, Komisia by bola vedená k prijatiu nového rozhodnutia, a teda k opätovnému otvoreniu vyšetrovania. Cieľ tohto vyšetrovania by bol ohrozený, ak by písomnosti vypracované alebo získané v rámci konania o kontrole boli v tomto štádiu zverejnené. Zo všeobecnejšieho hľadiska sa Komisia domnieva, že zverejnenie informácií, ktoré jej boli poskytnuté v rámci konania o kontrole koncentrácie, by narušilo atmosféru dôvery a spolupráce medzi Komisiou a dotknutými osobami, ktorá je nevyhnutná pre zber pre ňu potrebných informácií.

- 9 Komisia sa odvoláva na výnimku stanovenú v článku 4 ods. 2 prvej zarážke nariadenia č. 1049/2001, ktorá sa vzťahuje na ochranu obchodných záujmov, aj na odôvodnenie zamietnutia prístupu k dokumentom uvedeným v bode 1 písm. b) až e) a h) vyššie a v bode 2 písm. b), c) (čiastočne), d), f), g), i) a j) vyššie, lebo tieto dokumenty obsahujú citlivé informácie týkajúce sa obchodných stratégií dotknutých podnikov, ktoré tieto podniky odovzdali Komisii výlučne na účely kontroly zamýšľanej koncentrácie. Komisia sa domnieva, že dokumenty uvedené v bode 1 písm. a) vyššie a v bode 2 písm. c) (pokiaľ ide o poštu Komisie adresovanú spoločnosti Lagardère) a písm. h) vyššie, ktoré všetky vypracovala, obsahujú aj z obchodného hľadiska citlivé informácie týkajúce sa dotknutých podnikov.
- 10 Komisia sa okrem toho na odôvodnenie zamietnutia prístupu k dvom z troch interných poznámok uvedených v bode 1 písm. g) vyššie odvoláva na výnimku stanovenú v článku 4 ods. 3 druhom pododseku nariadenia č. 1049/2001, ktorá sa vzťahuje na ochranu rozhodovacieho procesu inštitúcie. Jednou z nich je žiadosť o stanovisko, ktorú GR pre hospodársku súťaž predložilo právnej službe; druhou je správa vypracovaná pre člena Komisie povereného hospodárskou súťažou, v ktorej je zhrnutý aktuálny stav veci. Komisia sa domnieva, že tieto dve poznámky odrážajú interné stanoviská a predbežné konzultácie k prijatiu rozhodnutia o zlučiteľnosti a že jej rozhodovací proces by utrpel závažnú ujmu, keby boli jej interné rokovania zverejnené. Komisia tvrdí, že jej služby musia mať možnosť slobodne vyjadriť svoje stanoviská, chránené pred akýmkoľvek vonkajším tlakom, s cieľom poskytnúť Komisii objasnenie potrebné na prijatie rozhodnutia.
- 11 Komisia sa na odôvodnenie zamietnutia prístupu k jednému z dokumentov uvedených v bode 1 písm. g) vyššie opiera o výnimku stanovenú v článku 4 ods. 2 druhej zarážke nariadenia č. 1049/2001, ktorá sa vzťahuje na ochranu právneho poradenstva. Komisia zdôrazňuje, že je potrebné, aby sa právne poradenstvo mohlo poskytovať úplne slobodne, objektívne a nezávisle. Komisia sa domnieva, že ak by právna služba musela zohľadniť neskoršie zverejnenie jej stanoviska, nevyjadrovala by sa úplne nezávisle.

- 12 Pokiaľ ide o dokumenty pochádzajúce od tretích osôb, Komisia sa domnieva, že sa s nimi nemala poradiť na základe článku 4 ods. 4 nariadenia č. 1049/2001, keďže usúdila, že jedna z vyššie uvedených výnimiek bola uplatniteľná, a bolo teda zrejmé, že dotknuté dokumenty nemohli byť zverejnené.
- 13 Komisia tvrdí, že preskúmala možnosť umožniť žalobkyni čiastočný prístup k dotknutým dokumentom podľa článku 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001 a zamietla ju z dôvodu veľkého množstva požadovaných dokumentov a s ohľadom na skutočnosť, že na takmer celý obsah týchto dokumentov sa vzťahovali vyššie uvedené výnimky. Určenie častí týchto dokumentov, ktoré je možné poskytnúť, by spôsobilo neprimeranú administratívnu záťaž vo vzťahu k záujmu verejnosti mať prístup k neúplným častiam dokumentov, ktorý by z takéhoto výkonu vyplýval.
- 14 Komisia okrem iného uvádza, že nijaký prevažujúci verejný záujem neodôvodňuje zverejnenie dotknutých dokumentov, keďže žiadosť o prístup bola založená na obrane záujmov žalobkyne v konaní prejednávanom Všeobecným súdom, a to na obrane vzťahujúcej sa na súkromný, a nie na verejný záujem.
- 15 Komisia upozorňuje žalobkyňu na existenciu iných osobitných pravidiel prístupu stanovených jednak nariadením č. 4064/89 a jednak ustanoveniami rokovacích poriadkov Súdneho dvora a Všeobecného súdu, ktoré v rámci súdneho konania umožňujú účastníkovi konania žiadať o prijatie opatrení na zabezpečenie priebehu konania, ktoré môže spočívať v žiadosti o predloženie dokumentov týkajúcich sa prebiehajúcej veci.

- 16 Komisia nakoniec uvádza, že skutočnosť, že zverejnila žiadosti o informácie na základe článku 11 nariadenia č. 4064/89 v prílohe svojho vyjadrenia k žalobe vo veci T-279/04, nemôže znamenať, že je povinná zverejniť žiadosť o informácie adresovanú spoločnosti Lagardère na základe toho istého ustanovenia, ktorá je uvedená v bode 2 písm. h) vyššie. Komisia pripomína, že písomnosti pripojené k vyjadreniam predloženým Súdnemu dvoru a Všeobecnému súdu sa poskytujú iba na účely dotknutého konania a nie sú určené na zverejnenie, zatiaľ čo poskytnutie dokumentu na základe nariadenia č. 1049/2001 sa rovná zverejneniu tohto dokumentu.
- 17 Po vydaní napadnutého rozhodnutia podala žalobkyňa 5. júla 2005 návrh na prijatie opatrenia na zabezpečenie priebehu konania podľa článku 64 rokovacieho poriadku vo veci T-279/04, ktorého cieľom bolo, aby Všeobecný súd nariadil Komisii predložiť dokumenty uvedené v bode 1 písm. a) až h) vyššie. Komisia v prílohe k jej pripomienkam k tomuto návrhu poskytla žalobkyni dokument uvedený v bode 1 písm. a), a to rozhodnutie Komisie z 5. júna 2003 o začatí podrobného vyšetrovania na základe článku 6 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 4064/89 v dotknutom konaní.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 18 Žalobou podanou do kancelárie Všeobecného súdu 17. júna 2005 žalobkyňa podala žalobu smerujúcu k zrušeniu napadnutého rozhodnutia.
- 19 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 29. septembra 2005 spoločnosť Lagardère požiadala o povolenie vstupu ako vedľajší účastník konania do tohto konania na podporu návrhov Komisie.

- 20 Po zmene zloženia komôr Všeobecného súdu bol sudca spravodajca pridelený do šiestej komory, ktorej bola v dôsledku toho táto vec pridelená.
- 21 Uznesením predsedu šiestej komory Všeobecného súdu zo 6. marca 2009 bol spoločnosti Lagardère povolený vstup do tohto konania ako vedľajšiemu účastníkovi konania.
- 22 Na základe správy predloženej sudcom spravodajcom rozhodol Všeobecný súd o začatí ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania stanovených v článku 64 rokovacieho poriadku položil účastníkom konania písomné otázky, na ktoré účastníci konania odpovedali v stanovenej lehote.
- 23 Uznesením z 10. júla 2009 Všeobecný súd v súlade s článkom 65 písm. b), článkom 66 ods. 1 a článkom 67 ods. 3 tretím pododsekom rokovacieho poriadku nariadil Komisii, aby predložila všetky požadované dokumenty s výnimkou tých, ktoré sú uvedené v bode 1 písm. f) vyššie a v bode 2 písm. a) a e) vyššie, pričom spresnil, že tieto dokumenty nebudú v rámci tohto konania poskytnuté ani žalobkyni, ani vedľajšiemu účastníkovi konania. Tejto žiadosti sa vyhovel.
- 24 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky Všeobecného súdu boli vypočítané na pojednávaní 9. septembra 2009.
- 25 Uznesením z 28. septembra 2009 bola opätovne otvorená ústna časť konania na účel polozenia písomnej otázky žalobkyni.

26 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

27 Komisia podporovaná vedľajším účastníkom konania navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zamietol žalobu,
- zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

1. O predmete konania

28 Viacero dokumentov, ku ktorým žiadala žalobkyňa prístup podľa nariadenia č. 1049/2001, jej Komisia úplne alebo čiastočne odovzdala vo svojich vyjadreniach k žalobe vo veciach T-279/04 a T-452/04 a vo svojich pripomienkach k návrhu na

prijatie opatrenia na zabezpečenie priebehu konania, ktorý žalobkyňa predložila vo veci T-279/04. Takto poskytnutými dokumentmi boli:

- nedôverné znenie dokumentu uvedeného v bode 1 písm. a) vyššie, a to rozhodnutia Komisie z 5. júna 2003 prijatého v súlade s článkom 6 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 4064/89 v dotknutom konaní,
- nedôverné znenie kúpnej zmluvy podpísanej 3. decembra 2002 medzi Segex a Ecrinvest 4 na jednej strane a spoločnosťou Lagardère na strane druhej; táto zmluva zodpovedá dokumentu uvedenému v bode 1 písm. b) vyššie, ako potvrdili Komisia a Lagardère v odpovedi na písomnú otázku Všeobecného súdu,
- časť dokumentu uvedeného v bode 1 písm. c) vyššie, to jest korešpondencie medzi Komisiou a Natexis v období od septembra 2002 do oznámenia koncentrácie, ku ktorému došlo 14. apríla 2003,
- dokument uvedený v bode 2 písm. h) vyššie, a to žiadosť o informácie z 11. júna 2004, ktorú zaslala Komisia spoločnosti Lagardère,
- nedôverné znenie dokumentu uvedeného v bode 2 písm. j) vyššie, a to správy splnomocnenca o ponuke Wendel Investissement.

²⁹ Žalobkyňa v odpovedi na písomné otázky Všeobecného súdu uviedla, že sa domnieva, že jej záujem na konaní, pokiaľ ide o tieto dokumenty, zanikol, keďže jej žiadosti o prístup bolo z tohto hľadiska vyhovené ich poskytnutím.

- 30 Nie je teda potrebné rozhodnúť o zákonnosti napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom Komisia zamietla prístup k dokumentom uvedeným v bode 1 písm. a) až c) vyššie a v bode 2 písm. h) až j) vyššie.
- 31 Žalobkyňa nakoniec ani nenapadla tvrdenie Komisie, že nemá k dispozícii dokument uvedený v bode 1 písm. f) vyššie.
- 32 V dôsledku toho sa predmet konania týka zákonnosti napadnutého rozhodnutia v tom rozsahu, v akom Komisia zamietla celkový alebo čiastočný prístup k dokumentom uvedeným v bode 1 písm. d), e), g) a h) vyššie a v bode 2 písm. b) až d), f), g) a i) (ďalej len „sporné dokumenty“).

2. O prípustnosti jedného z tvrdení, ktoré na úvod vzniesol vedľajší účastník konania

Tvrdenia účastníkov konania

- 33 Vedľajší účastník konania na úvod uvádza, že spornú žiadosť o prístup treba posúdiť v osobitnom kontexte konania o kontrole koncentrácií. Z tohto dôvodu najmä tvrdí, že prístup k spisu v konaniach o kontrole koncentrácií podlieha osobitným pravidlám

stanoveným v článku 17 nariadenia Komisie (ES) č. 802/2004 z 21. apríla 2004, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 139/2004 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (Ú. v. EÚ L 133, s. 1; Mim. vyd. 08/003, s. 88). Zavedený režim je prísny. Tretie osoby nemajú pri koncentrácii umožnený prístup k spisu. Prístup nezahŕňa dôverné informácie ani interné dokumenty Komisie alebo príslušných orgánov členských štátov. Prístup je umožnený len pod podmienkou, že získané dokumenty budú použité iba pre potreby dotknutého konania o koncentrácii. V súlade s pravidlom *lex specialis derogat legi generali* sa osobitné pravidlá odchyľujú od všeobecných pravidiel. Judikatúra tak pripúšťa, že právo na prístup stanovené článkom 255 ES a nariadením č. 1049/2001 sa ruší osobitnými normami týkajúcimi sa tajnosti rokovania výberových komisií. Rovnako tak v oblasti kontroly koncentrácií musí byť existencia osobitných pravidiel prekážkou – alebo prinajmenšom obmedzením – uplatnenia všeobecných pravidiel prístupu verejnosti k dokumentu. Ak by to tak nebolo, pravidlá prístupu stanovené nariadením č. 802/2004 by boli zbavené akéhokoľvek potrebného účinku.

- ³⁴ Žalobkyňa namieta dôvodnosť tejto úvodnej pripomienky vedľajšieho účastníka konania.

Posúdenie Všeobecným súdom

- ³⁵ Podľa článku 113 rokovacieho poriadku Všeobecný súd môže kedykoľvek aj bez návrhu rozhodnúť o prekážke konania z dôvodu verejného záujmu, medzi ktoré patrí aj prípustnosť tvrdenia uvedeného vedľajším účastníkom konania.

- 36 Podľa článku 40 štvrtého odseku Štatútu Súdneho dvora uplatniteľného na Všeobecný súd podľa článku 53 tohto štatútu návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania môže obsahovať iba návrhy podporujúce jedného z účastníkov konania. Okrem toho podľa článku 116 ods. 3 rokovacieho poriadku vedľajší účastník konania musí prijať spor v stave, v akom sa nachádza v čase jeho vstupu do konania. Aj keď tieto ustanovenia nebránia tomu, aby vedľajší účastník konania uviedol tvrdenia odlišné od tvrdení účastníka konania, ktorého v konaní podporuje, môže tak urobiť len pod podmienkou, že tieto tvrdenia nemenia rámec sporu a že vedľajšie účastníctvo stále smeruje k podpore návrhov účastníka, ktorého podporuje.
- 37 V prejednávanej veci hlavní účastníci konania neuviedli tvrdenie založené na výlučnom uplatnení pravidiel týkajúcich sa prístupu k spisu, ktoré sú stanovené v oblasti kontroly koncentrácií. Toto tvrdenie by teda za predpokladu, že by mohlo byť prijaté Všeobecným súdom, viedlo k zrušeniu napadnutého rozhodnutia z dôvodu, že bolo nesprávne prijaté na základe nariadenia č. 1049/2001, a nie na základe ustanovení týkajúcich sa prístupu k spisu stanovených pre oblasť kontroly koncentrácií, na základe ktorých malo byť prijaté. Nie je teda uvedené na podporu návrhov Komisie, ktorá navrhuje zamietnuť žalobu o neplatnosť.
- 38 Tvrdenie uvedené na úvod vedľajším účastníkom konania a založené na výlučnom uplatnení pravidiel týkajúcich sa prístupu k spisu stanovených pre oblasť kontroly koncentrácií musí byť teda zamietnuté ako neprípustné.

3. O veci samej

- 39 Žalobkyňa uvádza na podporu svojej žaloby štyri žalobné dôvody, založené na neexistencii konkrétneho a individuálneho preskúmania dokumentov uvedených v žiadosti o prístup, na zjavne nesprávnom posúdení Komisiou pri uplatňovaní výnimiek

stanovených článkom 4 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1049/2001, na nerešpektovaní práva na aspoň čiastočný prístup k požadovaným dokumentom a na porušení zásady proporcionality vyplývajúcom z neexistencie zváženía uvedených výnimiek s prevažujúcim verejným záujmom odôvodňujúcim zverejnenie požadovaných dokumentov.

- 40 Vzhľadom na to, že prvý a druhý žalobný dôvod spolu úzko súvisia, treba ich preskúmať spoločne.

O prvom a druhom žalobnom dôvode, ktoré sú založené na neexistencii konkrétneho a individuálneho preskúmania požadovaných dokumentov a na zjavne nesprávnom posúdení Komisiou pri uplatňovaní výnimiek stanovených článkom 4 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1049/2001

- 41 Podľa ustálenej judikatúry musí mať preskúmanie na účely spracovania žiadosti o prístup k dokumentom konkrétnu povahu. Na jednej strane samotná okolnosť, že dokument sa týka záujmu chráneného výnimkou, nepostačuje na odôvodnenie jej uplatnenia (rozsudky Súdu prvého stupňa z 26. apríla 2005, Sison/Rada, T-110/03, T-150/03 a T-405/03, Zb. s. II-1429, bod 75, a zo 6. júla 2006, Franchet a Byk/Komisia, T-391/03 a T-70/04, Zb. s. II-2023, bod 115). Takéto uplatnenie môže byť v zásade odôvodnené len za predpokladu, že inštitúcia predtým preskúmala na jednej strane, či prístup k dokumentu môže konkrétne a skutočne ohroziť chránený záujem, a po druhé, či za predpokladov uvedených v článku 4 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1049/2001 neexistuje prevažujúci verejný záujem odôvodňujúci zverejnenie dotknutého dokumentu. Na druhej strane riziko ohrozenia chráneného záujmu musí byť primerane predvídateľné, a nie čisto hypotetické. Preskúmanie, ktoré má inštitúcia vykonať na účely uplatnenia výnimky, preto musí byť vykonané konkrétne a musí byť zjavné z odôvodnenia rozhodnutia (rozsudky Súdu prvého stupňa z 13. apríla 2005, Verein

für Konsumenteninformation/Komisja, T-2/03, Zb. s. II-1121, ďalej len „rozsudok VKI“, bod 69, a Franchet a Byk/Komisja, už citovaný, bod 115).

- 42 Okrem toho toto konkrétne preskúmanie sa má vykonať vo vzťahu ku každému dokumentu uvedenému v žiadosti. Z nariadenia č. 1049/2001 totiž vyplýva, že všetky výnimky uvedené v odsekoch 1 až 3 článku 4 sa majú uplatniť na „dokument“ (rozsudky VKI, už citovaný v bode 41 vyššie, bod 70, a Franchet a Byk/Komisja, už citovaný v bode 41 vyššie, bod 116). Navyše, pokiaľ ide o uplatnenie *ratione temporis* týchto istých výnimiek, článok 4 ods. 7 uvedeného nariadenia stanovuje, že sa vzťahujú iba na obdobie, v priebehu ktorého je ochrana odôvodnená na základe „obsahu daného dokumentu“.
- 43 Z uvedeného vyplýva, že konkrétne a individuálne preskúmanie je v každom prípade nevyhnutné, keďže aj za predpokladu, že je jasné, že žiadosť o prístup sa týka dokumentov chránených výnimkou, jedine takéto preskúmanie môže umožniť inštitúcii posúdiť možnosť povoliť žiadateľovi čiastočný prístup v súlade s článkom 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001 (rozsudky VKI, už citovaný v bode 41 vyššie, bod 73, a Franchet a Byk/Komisja, už citovaný v bode 41 vyššie, bod 117). V rámci uplatňovania tohto nariadenia Súd prvého stupňa už okrem toho určil ako v zásade nedostatočné také posúdenie dokumentov, ktoré je vykonané podľa kategórií, ale nie vo vzťahu ku konkrétnym informáciám obsiahnutým v týchto dokumentoch, keďže preskúmanie požadované od inštitúcie by jej malo umožniť konkrétne posúdiť, či sa uvádzaná výnimka skutočne uplatní na všetky informácie obsiahnuté v predmetných dokumentoch (rozsudok VKI, už citovaný v bode 41 vyššie, body 74 a 76).
- 44 Povinnosť inštitúcie vykonať konkrétne a individuálne posúdenie obsahu dokumentov uvedených v žiadosti o prístup predstavuje principiálne riešenie (rozsudok VKI, už citovaný v bode 41 vyššie, body 74 a 75), ktoré sa uplatňuje na všetky výnimky

uvedené v odsekoch 1 až 3 článku 4 nariadenia č. 1049/2001 bez ohľadu na oblasť, na ktorú sa požadované dokumenty vzťahujú.

- ⁴⁵ Toto principiálne riešenie však neznamená, že podobné preskúmanie sa vyžaduje za každých okolností. Keďže cieľom konkrétneho a individuálneho preskúmania, ktoré inštitúcia v zásade musí vykonať ako odpoveď na žiadosť o prístup podanú na základe nariadenia č. 1049/2001, je umožniť dotknutej inštitúcii jednak posúdiť, do akej miery je niektorá z výnimiek z práva na prístup uplatniteľná, a jednak posúdiť možnosť čiastočného prístupu, spomínané preskúmanie totiž nemusí byť nevyhnutné, ak je vzhľadom na osobitné okolnosti veci zjavné, že prístup má byť zamietnutý, alebo naopak, povolený. O takýto prípad by mohlo ísť najmä vtedy, ak určité dokumenty boli najprv buď zjavne ako celok chránené niektorou výnimkou z práva na prístup, alebo naopak, ak boli zjavne ako celok prístupné, alebo ak už boli za podobných okolností konkrétne a individuálne posúdené Komisiou (rozsudok VKI, už citovaný v bode 41 vyššie, bod 75).
- ⁴⁶ Okrem iného všeobecnosť odôvodnenia, o ktoré sa opiera zamietnutie prístupu, ako aj jeho stručnosť alebo jeho stereotypný charakter môžu predstavovať dôkaz o absencii konkrétneho preskúmania iba v prípadoch, v ktorých je objektívne možné uviesť dôvody zamietnutia prístupu ku každému dokumentu bez zverejnenia obsahu tohto dokumentu alebo jeho podstatnej časti, a teda bez pozbavenia výnimky jej hlavného účelu (pozri v tomto zmysle rozsudok Sison/Rada, už citovaný v bode 41 vyššie, bod 84; pokiaľ ide o kódex správania, pozri analogicky rozsudok Súdu prvého stupňa z 5. marca 1997, WWF UK/Komisia, T-105/95, Zb. s. II-313, bod 65). Ako už spresnil Súdny dvor, potreba, aby sa inštitúcie zdržali uvádzania skutočností, ktoré by nepriamo porušili záujmy, ktoré majú výnimky osobitne chrániť, je zdôraznená predovšetkým v článku 9 ods. 4 a článku 11 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 (rozsudok Súdneho dvora z 1. februára 2007, Sison/Rada, C-266/05 P, Zb. s. I-1233, bod 83).

- 47 Nakoniec na dokumenty patriace do tej istej kategórie možno použiť jedno a to isté odôvodnenie, najmä v prípade, ak tieto dokumenty obsahujú rovnaký typ informácií. Prináleží teda Všeobecnému súdu, aby posúdil, či sa uvedená výnimka zjavne a úplne vzťahuje na dokumenty patriace do tejto kategórie.

O výnimke vzťahujúcej sa na ochranu účelu inšpekcií, vyšetrovania a kontroly, ktorá je stanovená v článku 4 ods. 2 tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001

— Tvrdenia účastníkov konania

- 48 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia zaujala abstraktný a všeobecný prístup bez toho, aby vykonala konkrétne a individuálne preskúmanie s cieľom overiť si, že poskytnutie každého z požadovaných dokumentov by skutočne poškodilo záujem chránený výnimkou stanovenou v článku 4 ods. 2 tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001.
- 49 Žalobkyňa tvrdí, že starostlivosť Komisie o zachovávanie atmosféry dôvery s dotknutými osobami v rámci konania o kontrole koncentrácií je druhoradá, pretože tieto osoby sú zo zákona povinné poskytnúť Komisii všetky dokumenty, ktoré v tejto súvislosti požaduje.

- 50 Riziko porušenia ochrany účelu vyšetrovania, ktoré uvádza Komisia, je v každom prípade čisto hypotetické, čo nepostačuje na odôvodnenie zamietnutia prístupu. Komisia nemôže preukázať existenciu takéhoto rizika, pretože väčšina požadovaných dokumentov sa týka striktne právnych otázok, najmä podľa článku 3 ods. 5 písm. a) nariadenia č. 4064/89, a nie otázok analýzy hospodárskej súťaže, ktoré jediné môžu ohroziť účel vyšetrovania Komisie v prípade nového preskúmania transakcie z hľadiska kontroly koncentrácií.
- 51 Tieto dokumenty boli navyše odovzdané Komisii dotknutými podnikmi pred oznámením koncentrácie, teda mimo akéhokoľvek formálneho postupu vyšetrovania.
- 52 Komisia tvrdí, že konkrétne a individuálne preskúmala každý dokument, čo dokazuje skutočnosť, že všetky tieto dokumenty boli jasne identifikované a vymenované, s výnimkou dokumentov uvedených v bode 1 písm. d) vyššie, tak v zozname pripojenom k napadnutému rozhodnutiu, ako aj v samotnom rozhodnutí, s ohľadom na výnimky vzťahujúce sa na ne. Práve na základe takéhoto preskúmania mohla Komisia zaslať žalobkyni list z 5. februára 2004 o schválení poverenia splnomocnenca a správcu oddelených aktív, ktorý zodpovedá dokumentom uvedeným v bode 2 písm. a) a e) vyššie.
- 53 Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva individuálna, konkrétna a podrobná povaha vykonaného preskúmania. Len pozorné a individuálne preskúmanie umožnilo napríklad určiť, že dokumenty uvedené v bode 1 písm. h) vyššie už boli zapísané v bode 1 písm. c) alebo že dokument uvedený v bode 2 písm. e) vyššie je ten istý dokument ako dokument uvedený v bode 2 písm. a).

- 54 Komisia tvrdí, že individuálne odôvodnenie by mohlo poškodiť záujem chránený dotknutou výnimkou a že judikatúra pripustila, že podrobným odôvodnením vo vzťahu k obsahu dokumentu by mohli byť zverejnené informácie chránené jednou z výnimiek stanovených nariadením č. 1049/2001.
- 55 Pokiaľ ide o dokumenty uvedené v bode 1 písm. d) vyššie, teda o všetku korešpondenciu medzi Komisiou a Lagardère SCA v období od septembra 2002 do uvedeného oznámenia, Komisia uvádza, že konkrétne a individuálne preskúmanie sa nevyžaduje, ak je jasné, že dotknuté dokumenty musia alebo nesmú byť sprístupnené. V prejednávanvej veci patria uvedené dokumenty vzhľadom na ich spoločné charakteristiky zjavne do tej istej kategórie.
- 56 Konkrétne a individuálne preskúmanie každého z dotknutých dokumentov, ako aj stručné preskúmanie dokumentov uvedených v bode 1 písm. d) vyššie tak preukázalo, že na všetky dokumenty sa vzťahuje výnimka uvedená v článku 4 ods. 2 druhej zarážke, ktorá sa vzťahuje na ochranu inšpekcií, vyšetrovania a kontroly, a navyše na niektoré dokumenty sa úplne alebo čiastočne vzťahujú iné výnimky.
- 57 Komisia zdôrazňuje, že hoci bol priebeh vyšetrovania ukončený, vyšetrovanie nemožno považovať za uzavreté, keďže rozhodnutie o zlučiteľnosti je predmetom žaloby o neplatnosť, ktorej preskúmanie je prejednávané Všeobecným súdom a v prípade jeho zrušenia sa bude musieť opätovne otvoriť vyšetrovanie. Sprístupnenie dokumentov, ku ktorým bol zamietnutý prístup, by vystavilo Komisiu vonkajším tlakom, ktoré by jej v prípade opätovného otvorenia vyšetrovania bránili v jeho správnom vedení.

58 Komisia napáda tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého atmosféra dôvery medzi Komisiou a hospodárskymi subjektmi v rámci kontroly koncentrácií nie je podstatná vzhľadom na skutočnosť, že hospodárske subjekty sú zo zákona povinné poskytnúť Komisii v rámci jej vyšetrovania všetky potrebné informácie. Komisia zdôrazňuje, že zákonnú povinnosť možno splniť rôznymi spôsobmi a vyšetrovania môžu byť účinnejšie, ak sa podniky neuspokoja iba so splnením svojich minimálnych povinností, ale v duchu dobrej vôle spolupracujú. Dotknutí účastníci konania neočakávajú, že Komisia použije získané informácie na iné účely než na tie, na ktoré jej boli oznámené, pretože by to bolo v rozpore s článkom 17 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 139/2004 z 20. januára 2004 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (Nariadenie ES o fúziách) (Ú. v. EÚ L 24, s. 1; Mim. vyd. 08/003, s. 40). Riziko, ktoré pre tento vzťah dôvery predstavuje zverejnenie dokumentov poskytnutých dotknutými osobami tretím osobám, nie je teda čisto hypotetické. Komisia ilustruje toto riziko citovaním publikácie advokátskej kancelárie pripomínajúcej riziko, že informácie odovzdané v rámci koncentrácie budú Komisiou ďalej zverejnené.

59 Komisia pripomína, že judikatúra vyžaduje, aby riziko poškodenia chráneného záujmu bolo primerane predvídateľné, a nie aby bol predložený nepochybný a podrobný dôkaz o existencii takéhoto rizika. Komisia tvrdí, že skutočnosť, že uvedené dokumenty boli odovzdané pred dátumom oznámenia koncentrácie, je nerelevantná, keďže záujmom chráneným dotknutou výnimkou je zachovanie účelu vyšetrovania, a to nielen vyšetrovania samého osebe, obmedzeného na jeho formálne fázy. Komisia zdôrazňuje prísne dôverný charakter výmeny korešpondencie predchádzajúcej uvedenému oznámeniu v dokumente, ktorý vypracovala a nazvala „Overené postupy na vykonávanie kontrolných konaní vo fúziách ES“, a sprístupnením tejto korešpondencie by nesplnila povinnosť dôverného zaobchádzania, ktorú jej ukladá nariadenie č. 139/2004 a článok 287 ES.

- 60 Vedľajší účastník konania uvádza, že ak sa pravidlá prístupu k spisu stanovené predpismi uplatniteľnými v oblasti kontroly koncentrácií a nariadením č. 1049/2001 musia uplatniť súčasne, pretože tieto predpisy sledujú odlišné ciele, bolo by potrebné zabezpečiť, aby pravidlá prístupu k spisu stanovené v oblasti kontroly koncentrácií nestratili svoj zmysel nesprávnym uplatnením nariadenia č. 1049/2001. Vedľajší účastník konania tvrdí, že na informácie poskytnuté podnikmi pred oficiálnym oznámením koncentrácie sa musí vzťahovať rovnaká ochrana ako na informácie poskytnuté počas formálneho konania, ktoré majú za cieľ ho pripraviť. Akékoľvek iné riešenie by závažne ohrozilo legitímnu dôveru, ktorú podniky mohli mať na základe praxe Komisie, vyzývajúcej k rozvíjaniu kontaktov ešte pred týmto oficiálnym oznámením.
- 61 Vedľajší účastník konania sa domnieva, že judikatúra pripustila, že záujem verejnosti na sprístupnení dokumentu na základe transparentnosti nemá rovnakú váhu v prípade dokumentu v rámci správneho konania, v ktorom sa uplatňujú pravidlá upravujúce kontrolu koncentrácií alebo právo hospodárskej súťaže vo všeobecnosti, ako v prípade dokumentu týkajúceho sa konania, v rámci ktorého inštitúcia Spoločenstva vystupuje ako zákonodarca. Opiera sa o odôvodnenie č. 6 nariadenia č. 1049/2001, podľa ktorého je potrebné poskytnúť širší prístup k dokumentom v prípadoch, keď orgány konajú ako zákonodarcovia.
- 62 Ostatné tvrdenia uvedené vedľajším účastníkom konania sú v podstate podobné tvrdeniam Komisie.

— Posúdenie Všeobecným súdom

- 63 Podľa článku 4 ods. 2 tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001 orgány odmietnu prístup k dokumentu v prípade, keby sa jeho zverejnením porušila ochrana účelu inšpekcií, vyšetrovania a kontroly, pokiaľ nepreváži verejný záujem na jeho zverejnení.
- 64 V napadnutom rozhodnutí bola Komisia toho názoru, že na všetky sporné dokumenty sa vzťahuje výnimka vzťahujúca sa ochranu účelu vyšetrovania, ktorú stanovuje článok 4 ods. 2 tretia zarážka nariadenia č. 1049/2001.
- 65 Treba zdôrazniť, že na základe zásad pripomenutých v bodoch 41 až 47 vyššie dotknutej inštitúcii prináležalo preskúmať po prvé, či dokument, ktorý bol predmetom žiadosti o prístup, spadal do pôsobnosti jednej z výnimiek stanovených v článku 4 nariadenia č. 1049/2001, po druhé, či sprístupnenie tohto dokumentu konkrétne a skutočne poškodzuje chránený záujem, a po tretie, ak áno, či sa potreba ochrany vzťahuje na celý dokument (rozsudok Súdu prvého stupňa z 30. januára 2008, Tereza-kis/Komisia, T-380/04, neuvverejnený v Zbierke, bod 88).
- 66 Najskôr treba určiť, či sa Komisia správne domnievala, že všetky dokumenty, ku ktorým bol požadovaný prístup, sa týkali vyšetrovania. Žalobkyňa v tejto súvislosti uvádza, že niektoré z dokumentov dotknutých žiadosťou o prístup boli odovzdané dotknutými podnikmi ešte pred oznámením o koncentrácii, mimo akéhokoľvek formálneho konania stanoveného nariadením č. 4064/89.

- 67 Dokumenty poskytnuté pred 14. aprílom 2003 boli poskytnuté na základe neformálneho konania nazvaného „predbežné oznámenie“. Napriek neformálnej povahe tohto konania v deň odovzdania dokumentov ich treba považovať za dokumenty spadajúce do vyšetrovania vedeného Komisiou na základe jej kontroly koncentrácie. Tieto dokumenty boli zaradené do vyšetrovacieho spisu Komisie v dotknutom konaní, ako sa uvádza v korešpondencii generálneho riaditeľa GR pre hospodársku súťaž zo 14. februára 2005, ktorý identifikuje tieto dokumenty ako súčasť tohto spisu, ako aj v napadnutom rozhodnutí, v ktorom sa spresňuje, že všetky požadované dokumenty boli „vypracované alebo získané v rámci [dotknutého konania]“. Z toho vyplýva, že všetky požadované dokumenty sa skutočne týkajú vyšetrovania.
- 68 Skutočnosť, že sa nejaký dokument týka vyšetrovania, však sama osebe nestačí na odôvodnenie uplatnenia uvedenej výnimky. Podľa judikatúry musí byť každá výnimka z práva na prístup k dokumentom Komisie vykladaná a aplikovaná doslovne (rozsudky Súdneho dvora z 18. decembra 2007, Švédsko/Komiszia, C-64/05 P, Zb. s. I-11389, bod 66, a z 1. júla 2008, Švédsko a Turco/Rada, C-39/05 P a C-52/05 P, Zb. s. I-4723, ďalej len „rozsudok Turco“, bod 36; rozsudok Franchet a Byk, už citovaný v bode 41 vyššie, bod 84).
- 69 Pokiaľ ide o uplatnenie uvedených výnimiek *ratione temporis*, článok 4 ods. 7 nariadenia č. 1049/2001 navyše stanovuje, že výnimky stanovené v odsekoch 1 až 3 uvedeného nariadenia sa vzťahujú iba na obdobie, v priebehu ktorého je ochrana odôvodnená na základe „obsahu daného dokumentu“.
- 70 Treba teda určiť, či bola výnimka vzťahujúca sa na ochranu účelu vyšetrovania ešte uplatniteľná *ratione temporis* v čase, keď dotknuté vyšetrovanie vyústilo do prijatia dvoch rozhodnutí Komisie, rozhodnutia o zlučiteľnosti a rozhodnutia o schválení,

ktoré ešte neboli konečné vzhľadom na dve žaloby o ich neplatnosť prejednávané pred Všeobecným súdom (veci T-279/04 a T-452/04).

- 71 Je nesporné, že vyšetrovanie vedené Komisiou v rámci jej kontroly koncentrácie, ktoré viedlo k prijatiu rozhodnutia o zlučiteľnosti 7. januára 2004 a rozhodnutia o schválení 30. júla 2004, bolo ukončené v čase prijatia napadnutého rozhodnutia 7. apríla 2005. Komisia však uvádza, že v prípade zrušenia rozhodnutia o zlučiteľnosti by bola vedená k prijatiu nového rozhodnutia, a teda k opätovnému otvoreniu vyšetrovania, a že cieľ tohto vyšetrovania by bol jednoznačne ohrozený, ak by písomnosti vypracované alebo získané v rámci konania o kontrole boli zverejnené.
- 72 Podľa judikatúry sa článok 4 ods. 2 tretia zarážka nariadenia č. 1049/2001 musí vykladať tak, že toto ustanovenie, ktorého cieľom je ochrana „účelu inšpekcií, vyšetrovania a kontroly“, sa uplatní len vtedy, ak sprístupnenie predmetných dokumentov môže ohroziť dovŕšenie inšpekcie, vyšetrovania alebo kontroly (rozsudok Franchet a Byk, už citovaný v bode 41 vyššie, bod 109).
- 73 Iste, na jednotlivé úkony vyšetrovania alebo inšpekcie sa môžu naďalej vzťahovať výnimky založené na ochrane inšpekcií, vyšetrovania a kontroly, pokiaľ vyšetrovanie alebo inšpekcia pokračujú, a to aj vtedy, ak sa konkrétne vyšetrovanie alebo inšpekcia, ktoré viedli k správe, ku ktorej sa žiada o prístup, skončili (pozri rozsudok Franchet a Byk, už citovaný v bode 41 vyššie, bod 110 a tam citovanú judikatúru).
- 74 Pripustiť, že na všetky dokumenty, ktoré majú súvis s inšpekciami, vyšetrovaním alebo kontrolou, sa vzťahuje výnimka uvedená v článku 4 ods. 2 tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001 až dovtedy, kým nie sú prijaté opatrenia, ktoré majú nadväzovať

na takéto konania, by však znamenalo podmieniť prístup k uvedeným dokumentom neistou, budúcou a prípadne v čase vzdialenou udalosťou, ktorá závisí od rýchlosti a usilovnosti jednotlivých orgánov (rozsudok Franchet a Byk, už citovaný v bode 41 vyššie, bod 111).

- 75 Takéto riešenie by bolo v rozpore s cieľom, ktorým je prístup verejnosti k dokumentom inštitúcií, v úsilí poskytnúť občanom možnosť efektívnejšie kontrolovať zákonnosť výkonu verejnej moci (pozri v tomto zmysle rozsudok Franchet a Byk, už citovaný v bode 41 vyššie, bod 112).
- 76 Pripustiť v prejednávanej veci, že na požadované dokumenty sa vzťahuje výnimka uvedená v článku 4 ods. 2 tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001 až dotedy, kým nie sú rozhodnutia o zlučiteľnosti a o schválení prijaté po dotknutom vyšetrowaní konečné, teda až dotedy, kým Všeobecný súd a prípadne Súdny dvor nezamietli žaloby podané proti týmto rozhodnutiam alebo v prípade zrušenia dotedy, kým Komisia neprijala jedno alebo viacero nových rozhodnutí, by znamenalo podmieniť prístup k týmto dokumentom neistou, budúcou a prípadne v čase vzdialenou udalosťou.
- 77 Z vyššie uvedeného vyplýva, že požadované dokumenty už v čase prijatia napadnutého rozhodnutia nespádali do pôsobnosti výnimky vzťahujúcej sa na ochranu účelu vyšetrowania.
- 78 Treba uviesť, že aj za predpokladu, že by uvedené dokumenty mohli spadať do pôsobnosti výnimky vzťahujúcej sa na ochranu účelu vyšetrowania, z odôvodnení napadnutého rozhodnutia nijako nevyplýva, že Komisia vykonala konkrétne a individuálne preskúmanie požadovaných dokumentov.

- 79 Komisia v napadnutom rozhodnutí na účel odôvodnenia svojho zamietnutia sprístupniť požadované dokumenty uvádza predovšetkým ohrozenie účelu vyšetrovania, ktoré by musela v prípade zrušenia rozhodnutia o zlučiteľnosti opätovne otvoriť, ak by písomnosti vypracované alebo získané v rámci konania o kontrole, ktoré viedlo k prijatiu tohto rozhodnutia, boli v tomto štádiu zverejnené.
- 80 Komisia v napadnutom rozhodnutí ďalej tvrdí, že zo všeobecnejšieho hľadiska by zverejnenie informácií, ktoré jej boli poskytnuté v rámci konania o kontrole koncentrácií, narušilo atmosféru dôvery a spolupráce medzi Komisiou a dotknutými osobami, nevyhnutnú na umožnenie zhromažďovania všetkých informácií, ktoré potrebuje na účely vedenia takýchto vyšetrovaní a prijímania odôvodnených rozhodnutí v danej oblasti.
- 81 Komisia napokon uvádza, že každý z dotknutých dokumentov obsahuje informácie týkajúce sa obchodnej stratégie dotknutých podnikov, jej poznámky a žiadosti alebo reakcie podnikov na stanoviská vyjadrené Komisiou.
- 82 Takéto tvrdenia sú príliš neurčité a všeobecné a neopierajú sa o žiadnu osobitnú skutočnosť prejednávanej veci. Rovnaké odôvodnenie by sa mohlo použiť na všetky dokumenty poskytnuté v rámci akéhokoľvek konania o kontrole koncentrácie, keďže abstraktné a všeobecné odôvodnenie poskytnuté Komisiou neodkazuje na obsah predmetných dokumentov.
- 83 Tvrdenie Komisie, podľa ktorého by jednak individuálne odôvodnenie mohlo poškodiť chránený záujem a jednak podrobné odôvodnenie vo vzťahu k obsahu dokumentu by mohlo zverejniť informácie chránené jednou z výnimiek stanovených nariadením č. 1049/2001, musí byť zamietnuté. Komisia mohla v prípade každého z predmetných

dokumentov vykonať a ozrejmiť preukázanie dôvodov, pre ktoré sa na daný dokument čiastočne alebo úplne vzťahovala výnimka vzťahujúca sa na ochranu účelu vyšetrovania, bez toho, aby tým pozbavila výnimku jej účelu alebo ohrozila dôvernosc informácií, ktoré majú z dôvodu tejto výnimky zostať tajné.

- 84 Okrem toho treba uviesť, že ani vypracovanie podrobného zoznamu požadovaných dokumentov, ani rozdelenie týchto dokumentov podľa jednotlivých výnimiek uvedených Komisiou na odôvodnenie jej zamietnutia prístupu, ani prístup udelený k niektorým požadovaným dokumentom nemôžu same osebe preukázať, že bolo vykonané konkrétne a individuálne preskúmanie dokumentov, ku ktorým bol zamietnutý prístup.
- 85 Pokiaľ ide o dokumenty uvedené v bode 1 písm. d) vyššie, teda o všetku korešpondenciu medzi Komisiou a Lagardère SCA v období od septembra 2002 do oznámenia o koncentrácii, Komisia tvrdí, že konkrétne a individuálne preskúmanie sa nevyžaduje, ak je jasné, že dotknuté dokumenty musia alebo nesmú byť sprístupnené.
- 86 Ako bolo zdôraznené v bode 45 vyššie, judikatúra zaiste pripúšťa, že konkrétne a individuálne preskúmanie nemusí byť potrebné, pokiaľ je jasné, že prístup musí byť zamietnutý alebo naopak povolený. To však nie je tento prípad. Podľa článku 2 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001 sa totiž ustanovenia týkajúce sa prístupu verejnosti k dokumentom Komisie vzťahujú na všetky dokumenty zo všetkých oblastí činnosti Európskej únie, ktoré táto inštitúcia má, to znamená na všetky dokumenty, ktoré vypracovala alebo dostala a ktoré má v držbe. V oblasti koncentracii teda nemožno pripustiť, aby sa korešpondencia medzi Komisiou a dotknutými osobami považovala za dokument, na ktorý sa zjavne vzťahuje výnimka vzťahujúca sa na ochranu účelu vyšetrovania. Hoci sa táto výnimka prípadne vzťahuje na určité dokumenty, ktoré Komisia vypracovala alebo ktoré jej boli poskytnuté, nie je to nevyhnutne prípad všetkých dokumentov

alebo celého obsahu týchto dokumentov. Komisii prinajmenšom prináleží, aby sa o tom ubezpečila konkrétnym a skutočným preskúmaním každého dokumentu, ako to vyžaduje článok 4 ods. 2 prvá zarážka nariadenia č. 1049/2001.

87 Tvrdenie Komisie, podľa ktorého zo všeobecného hľadiska by zverejnenie informácií, ktoré jej boli poskytnuté v rámci konania o kontrole koncentrácií, narušilo atmosféru dôvery a spolupráce medzi Komisiou a dotknutými osobami, musí byť takisto zamietnuté. Takéto úvahy sú tiež príliš neurčité a všeobecné na preukázanie existencie skutočného rizika, primerane predvídateľného, a nie čisto hypotetického, poškodenia dotknutého chráneného záujmu. Preskúmanie, ku ktorému musí inštitúcia pristúpiť na účel uplatnenia výnimky, musí byť vykonané konkrétne a vychádzať z odôvodnenia rozhodnutia (rozsudky VKI, už citovaný v bode 41 vyššie, bod 69, a Franchet a Byk/Komisia, už citovaný v bode 41 vyššie, bod 115). V prejednávanej veci Komisia rozhodla *in abstracto* o hrozbe, ktorú by zverejnenie dotknutých dokumentov mohlo znamenať pre jej vyšetrovanie, bez toho, aby dostatočne právne preukázala, že zverejnenie týchto dokumentov by konkrétne a skutočne porušilo ochranu účelu vyšetrovania.

88 Komisia sa zaiste snažila ilustrovať toto riziko, keď vo svojom vyjadrení k žalobe odkázala na publikáciu advokátskej kancelárie, ktorá v nadväznosti na rozsudok VKI, už citovaný v bode 41 vyššie, vyzýva podniky, ktoré sú predmetom vyšetrovania Komisiou, aby pri poskytovaní informácií Komisii postupovali opatrne vzhľadom na riziko ich neskoršieho zverejnenia na základe práva na prístup k dokumentom. Okrem toho, že konkrétna povaha preskúmania, ku ktorému Komisia pristúpila, musí vychádzať z odôvodnenia rozhodnutia, a nie z písomností Komisie pred Všeobecným súdom, táto skutočnosť sama osebe nemôže preukázať, že riziko uvedené Komisiou je primerane predvídateľné, a nie čisto hypotetické. Akákoľvek by bola opatrnosť, ktorou

sa dotknuté podniky považujú byť viazané z im vlastných dôvodov, tieto podniky nemôžu byť oslobodené od svojej zákonnej povinnosti poskytnúť informácie požadované Komisiou z dôvodu kontroly koncentrácií.

- ⁸⁹ Tvrdenie Komisie založené na článku 17 ods. 1 nariadenia č. 139/2004, podľa ktorého „informácie získané ako výsledok uplatňovania [uvedeného] nariadenia sa použijú iba na účely príslušnej žiadosti, vyšetrovania alebo vypočúvania“, nie je navyše presvedčivé. Toto ustanovenie, ktorého znenie je v podstate podobné vo verzii uvedenej Komisiou alebo vo verzii, ktorá sa vzťahuje na túto vec, konkrétne v nariadení č. 4064/89, sa týka spôsobu, akým Komisia môže používať poskytnuté informácie a neupravuje prístup k dokumentom zaručený nariadením č. 1049/2001. Toto ustanovenie nemožno vykladať ako prekážku výkonu práva na prístup k dokumentom, ktoré zaručuje článok 255 ES a nariadenie č. 1049/2001. Navyše je potrebné vykladať toto ustanovenie s prihliadnutím na druhý odsek článku 17 nariadenia č. 139/2004, ktorý vylučuje len zverejnenie informácií, „na ktoré sa vzťahuje povinnosť zachovávať služobné tajomstvo“. Oznamujúce podniky musia teda očakávať, že získané informácie, na ktoré sa nevzťahuje služobné tajomstvo, budú zverejnené.
- ⁹⁰ Podľa judikatúry teda, pokiaľ má verejnosť právo na prístup k dokumentom obsahujúcim niektoré informácie, nemožno tieto informácie považovať za informácie, ktoré majú zo svojej podstaty charakter profesijného tajomstva (rozsudok Súdu prvého stupňa z 30. mája 2006, Bank Austria Creditanstalt/Komisia, T-198/03, Zb. s. II-1429, bod 74). Povinnosť profesijného tajomstva nemá teda takú pôsobnosť, aby mohla odôvodniť všeobecné a abstraktné zamietnutie prístupu k dokumentom poskytnutým v rámci oznámenia o koncentracii. Iste, ani článok 287 ES, ani nariadenia č. 4064/89 a 139/2004 taxatívne neuvádzajú, ktoré informácie majú charakter profesijného tajomstva. Z formulácie článku 17 ods. 2 tohto nariadenia však vyplýva, že na všetky získané informácie sa nemusí nevyhnutne vzťahovať profesijné tajomstvo. Posúdenie dôverného charakteru informácie teda vyžaduje vyváženie na jednej strane legitímnych záujmov, ktoré odporujú tomuto sprístupneniu, a na druhej strane všeobecného záujmu, ktorý vyžaduje, aby orgány Spoločenstva pri výkone svojich

činností čo možno najviac rešpektovali zásadu otvorenosti (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdu prvého stupňa Bank Austria Creditanstalt/Komisia, už citovaný, bod 71, a z 12. októbra 2007, Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse/Komisia, T-474/04, Zb. s. II-4225, body 63 až 66).

- ⁹¹ Pristúpením ku konkrétnemu a individuálnemu preskúmaniu požadovaných dokumentov v súlade s článkom 4 ods. 2 prvou zarážkou nariadenia č. 1049/2001 môže Komisia zabezpečiť potrebný účinok ustanovení uplatňovaných v oblasti koncentrácie v plnej koherencii s nariadením č. 1049/2001. Z uvedeného vyplýva, že na základe povinnosti profesijného tajomstva vyplývajúcej z článku 287 ES a z článku 17 nariadení č. 4064/89 a 139/2004 Komisia nemôže upustiť od konkrétneho preskúmania každého predmetného dokumentu, ako ho vyžaduje článok 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001.
- ⁹² Komisia v duplike uvádza tvrdenie, podľa ktorého by zverejnením dokumentov poskytnutých dotknutými podnikmi pred oznámením o koncentrácii nebola splnená povinnosť dôverného zaobchádzania, ktorú jej ukladá článok 287 ES, článok 17 nariadenia č. 139/2004 a dokument vypracovaný Komisiou, nazvaný „Overené postupy na vykonávanie kontrolných konaní vo fúziách ES“.
- ⁹³ Toto tvrdenie musí byť rovnako zamietnuté z dôvodov uvedených v bode 90 vyššie.
- ⁹⁴ Z uvedeného vyplýva, že ani článok 287 ES, ani článok 17 nariadení č. 4064/89 a 139/2004 nemôžu brániť zverejneniu dokumentu, na ktorý sa nevzťahuje jedna z výnimiek stanovených nariadením č. 1049/2001.

95 To isté platí *a fortiori* o usmerneniach uvedených v dokumente vypracovanom Komisiou a nazvanom „Overené postupy na vykonávanie kontrolných konaní vo fúziách ES“. Bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o otázke, či ide o záväzný právny nástroj a osobitne či ide o akt s právnymi účinkami, treba uviesť, že tento dokument, ktorý nebol uverejnený v úradnom vestníku a ktorého bod 2.4 výslovne spresňuje, že nevytvára ani nemení práva alebo povinnosti stanovené Zmluvou o založení Európskeho spoločenstva, nemôže brániť zverejneniu dokumentu, ku ktorému je prístup zaručený článkom 255 ES a nariadením č. 1049/2001.

96 Okrem zákonnosti napadnutého rozhodnutia vzhľadom na nariadenie č. 1049/2001 netreba teda preskúmať ani to, či sa na informácie uvedené v požadovaných dokumentoch vzťahuje profesijné tajomstvo.

97 Z uvedeného vyplýva, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď zamietla prístup k požadovaným dokumentom z dôvodu, že sa na ne vzťahovala výnimka stanovená článkom 4 ods. 2 treťou zarážkou nariadenia č. 1049/2001 vzťahujúca sa na ochranu účelu inšpekcie, vyšetrovania a kontroly, zatiaľ čo tieto dokumenty už v čase prijatia napadnutého rozhodnutia nespádali do pôsobnosti tejto výnimky, a v každom prípade bez toho, aby z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplývalo, že bolo vykonané konkrétne a individuálne preskúmanie každého z dokumentov.

98 Napadnuté rozhodnutie je teda v tejto súvislosti postihnuté nezákonnosťou.

- ⁹⁹ Podľa napadnutého rozhodnutia sa však na všetky sporné dokumenty, ku ktorým Komisia zamietla prístup, môže naďalej vzťahovať jedna z ďalších výnimiek z práva na prístup stanovených nariadením č. 1049/2001. Treba teda preskúmať zákonnosť zamietnutia sprístupnenia v tom rozsahu, v akom je založené na výnimkách vzťahujúcich sa na ochranu obchodných záujmov, zákonnosť rozhodovacieho procesu Komisie a právnych stanovísk.

O výnimke vzťahujúcej sa na ochranu obchodných záujmov, ktorá je stanovená v článku 4 ods. 2 prvej zarážke nariadenia č. 1049/2001

— Tvrdenia účastníkov konania

- ¹⁰⁰ Žalobkyňa uvádza, že Komisia zaujala abstraktný a všeobecný prístup bez toho, aby vykonala konkrétne a individuálne preskúmanie s cieľom overiť si, že poskytnutie každého z požadovaných dokumentov by skutočne poškodilo záujem chránený touto výnimkou. Komisia nepreukázala, že riziko poškodenia chráneného záujmu bolo primerane predvídateľné, a nie čisto hypotetické.
- ¹⁰¹ Podľa žalobkyne Komisii prináležalo identifikovať a izolovať obchodné tajomstvá, ktoré môžu byť predmetom osobitnej ochrany, a poskytnúť nedôvernú verziu dotknutých dokumentov. Žalobkyňa navyše spochybňuje, že by požadované dokumenty mohli obsahovať toľko citlivých obchodných informácií, keďže sa z veľkej časti týkajú uplatnenia článku 3 ods. 5 písm. a) nariadenia č. 4064/89, teda otázky právnej, nie obchodnej povahy.

- 102 Žalobkyňa uvádza, že Komisia sa neporadila s podnikmi, ktorých obchodné záujmy sú dotknuté, a že v rámci iného konania prejednávaneho Všeobecným súdom poskytla určité písomnosti, o ktorých tvrdí, že sa na ne vzťahuje obchodné tajomstvo, bez toho, aby odkázala na ich autorov.
- 103 Komisia zdôrazňuje, že v napadnutom rozhodnutí presne vymenovala dokumenty, na ktoré sa dotknutá výnimka vzťahuje, a uviedla charakter v nich obsiahnutých informácií, teda že ide o citlivé informácie týkajúce sa obchodných stratégií dotknutých podnikov. Komisia pristúpila k individuálnemu a konkrétnemu preskúmaniu požadovaných dokumentov okrem dokumentov uvedených v bode 1 písm. d) vyššie, ktorých stručné preskúmanie umožnilo dospieť k záveru, že ich nemožno sprístupniť bez poškodenia obchodných záujmov dotknutých podnikov. Komisia tvrdí, že individuálne odôvodnenie by mohlo poškodiť chránený záujem a že judikatúra pripustila, že podrobným odôvodnením vo vzťahu k obsahu dokumentu by mohli byť zverejnené chránené informácie.
- 104 Komisia nemala možnosť poskytnúť nedôvernú verziu požadovaných dokumentov a povoliť tak čiastočný prístup k týmto dokumentom, keďže na všetky tieto dokumenty sa vzťahovala jedna alebo viacero výnimiek. Jediným účelom nedôverných verzií, ktoré dotknuté podniky odovzdali Komisii, bolo umožniť dotknutým osobám výkon ich práv na obranu, a teda na tomto jedinom základe nemohli byť sprístupnené verejnosti podľa nariadenia č. 1049/2001. V opačnom prípade by osobitné pravidlá stanovené v oblasti prístupu k spisu v rámci kontroly koncentrácií stratili svoj zmysel.
- 105 Obsah dokumentov nie je obmedzený na striktné právne otázky, keďže ide o zmluvu o prevode, o korešpondenciu vymenenú v tejto súvislosti, o zmluvu, ktorou sa Nataxis stala vlastníkom podielov VUP, o poverenie týkajúce sa dohľadu nad dodržiavaním záväzkov prevzatých spoločnosťou Lagardère, o poverenie zverené správcovi oddelených aktív, o návrh dohody medzi Lagardère a Wendel Investissement a o dokumenty

súvisiace s týmto návrhom dohody. Všetky tieto dokumenty odrážajú obchodnú stratégiu dotknutých podnikov. Oznamovatelia výslovne uviedli dôverný charakter dokumentov, ktoré predložili Komisii. Čerstvosť týchto informácií neumožňuje domnievať sa, že tieto informácie časom stratili svoju dôvernosť.

106 Pokiaľ ide o dokumenty pochádzajúce od tretej osoby, Komisia sa domnieva, že podľa článku 4 ods. 4 nariadenia č. 1049/2001 nie je povinná poradiť sa s treťou osobou s cieľom určiť, či sa výnimka môže použiť, ak je jasné, že dokument môže alebo nemôže byť zverejnený. O takýto prípad ide aj v prejednávanej veci. Pokiaľ ide o dokumenty, ktorých je autorkou, Komisia zdôrazňuje, že sa nemohla poradiť s dotknutými tretími osobami, keďže takáto konzultácia je nariadením č. 1049/2001 stanovená len pre dokumenty vypracované treťou osobou.

107 Poskytnutie požadovaných dokumentov navyše zakazuje článok 287 ES, ktorý ukladá členom a úradníkom orgánov zachovávať mlčanlivosť o informáciách chránených služobným tajomstvom, čo zahŕňa aj obchodné tajomstvo. Táto povinnosť zachovávať mlčanlivosť o informáciách chránených služobným tajomstvom je uvedená aj v článku 17 ods. 2 nariadenia č. 4064/89, ktoré nahradilo nariadenie č. 139/2004. Článok 18 ods. 3 týchto dvoch nariadení tiež podmieňuje prístup k spisu rešpektovaním legitímneho záujmu podnikov na tom, aby ich obchodné tajomstvá neboli zverejňované.

108 Vedľajší účastník konania najmä tvrdí, že v oblasti kontroly koncentrácií prináleží obchodnému tajomstvu osobitná ochrana podľa článku 287 ES, článku 41 Charty základných práv Európskej únie, ktorá bola vyhlásená 7. decembra 2000 v Nice (Ú. v. ES

C 364, s. 1), podľa judikatúry Súdneho dvora a Všeobecného súdu a podľa článku 18 ods. 1 nariadenia č. 802/2004. Ostatné tvrdenia uvedené vedľajším účastníkom konania sú v podstate podobné tvrdeniam Komisie.

— Posúdenie Všeobecným súdom

- ¹⁰⁹ Podľa článku 4 ods. 2 prvej zarážky nariadenia č. 1049/2001 orgány odmietnu prístup k dokumentu v prípade, keby sa jeho zverejnením porušila ochrana „obchodných záujmov fyzickej alebo právnickej osoby, vrátane duševného vlastníctva“.
- ¹¹⁰ Článok 4 ods. 4 uvedeného nariadenia stanovuje, že „pokiaľ ide o dokumenty tretej osoby a nie je jasné, či dokument môže alebo nemôže byť zverejnený, orgány sa poradia s tretou osobou s cieľom posúdiť, či sa môže použiť výnimka z odseku 1 alebo 2“.
- ¹¹¹ Komisia sa domnieva, že v rámci sporných dokumentov sa na dokumenty uvedené v bode 1 písm. d), e) a h) vyššie a v bode 2 písm. b), c) (čiastočne), d), f), g) a i) vyššie vzťahuje aspoň čiastočne výnimka vzťahujúca sa na ochranu obchodných záujmov.
- ¹¹² Práve s prihliadnutím na zásady uvedené v bode 65 vyššie treba preskúmať uplatnenie výnimky stanovenej v článku 4 ods. 2 prvej zarážke nariadenia č. 1049/2001, ktoré Komisia vykonala na zamietnutie prístupu k požadovaným dokumentom.

- 113 Po prvé v prejednávanej veci niektoré dokumenty, pre ktoré je uvedená táto výnimka, môžu obsahovať dôverné informácie spadajúce do pôsobnosti výnimky vzťahujúcej sa na ochranu obchodných záujmov. Ako zdôrazňuje napadnuté rozhodnutie, z dôvodu ich samotného predmetu môžu totiž tieto dokumenty obsahovať informácie týkajúce sa obchodných stratégií dotknutých podnikov.
- 114 Po druhé treba preskúmať otázku, či by zverejnenie dokumentov spadajúcich do pôsobnosti výnimky vzťahujúcej sa na ochranu obchodných záujmov konkrétne a skutočne poškodilo chránený záujem.
- 115 Treba pripomenúť, že podľa judikatúry preskúmanie, ku ktorému musí inštitúcia pristúpiť na účel uplatnenia výnimky, musí byť vykonané konkrétne a vychádzať z odôvodnenia rozhodnutia.
- 116 Komisia v napadnutom rozhodnutí zamietla zverejnenie dokumentov vymenovaných v bode 111 vyššie z dôvodu, že tieto dokumenty obsahujú citlivé informácie týkajúce sa obchodných stratégií dotknutých podnikov. Ich zverejnenie by teda jasne poškodilo obchodné záujmy dotknutých podnikov.
- 117 Z tohto odôvodnenia však nevyplýva, že bolo vykonané konkrétne a individuálne preskúmanie uvedených dokumentov. Abstraktné a všeobecné zdôvodnenie poskytnuté Komisiou neodkazuje na obsah predmetných dokumentov. Podobné odôvodnenie by sa mohlo použiť na všetky dokumenty poskytnuté v rámci akéhokoľvek konania o kontrole koncentrácie.

- 118 Okrem toho podmienky, za akých môže dotknutá inštitúcia podľa judikatúry (rozsudok VKI, už citovaný v bode 41 vyššie, bod 75) upustiť od konkrétneho a individuálneho preskúmania, nie sú splnené.
- 119 Z konštatovania uvedeného v bode 86 vyššie totiž vyplýva, že nemožno pripustiť, že na všetky dokumenty, ku ktorým bol zamietnutý prístup na základe výnimky vzťahujúcej sa na ochranu obchodných záujmov, sa ako na celok zjavne vzťahuje táto výnimka.
- 120 Rovnako tak nemožno tvrdiť, že pre Komisiu bolo objektívne nemožné uviesť dôvody odôvodňujúce zamietnutie prístupu ku každému dokumentu bez zverejnenia obsahu tohto dokumentu alebo jeho podstatnej časti a tým pozbavenia výnimky jej hlavného účelu, čím by bolo možné odôvodniť všeobecnosť, stručnosť a stereotypnosť odôvodnenia (rozsudok z 1. februára 2007, Sison/Rada, už citovaný v bode 46 vyššie, bod 83, a rozsudok z 26. apríla 2005, Sison/Rada, už citovaný v bode 41 vyššie, bod 84; pozri analogicky, pokiaľ ide o etický kódex z roku 1993, rozsudok WWF UK/Komisia, už citovaný v bode 46 vyššie, bod 65).
- 121 Komisia totiž mohla opísať obsah každého dokumentu a spresniť povahu dôverných informácií bez toho, aby ich zverejnila. Povinnosť podnikov, ktoré Komisii poskytli informácie, upozorniť na informácie, ktoré považujú za dôverné, a odovzdať nedôvernú verziu poskytnutých dokumentov, ktorú stanovuje článok 17 ods. 2 nariadenia Komisie (ES) č. 447/98 z 1. marca 1998 o oznámeniach, lehotách a vypočítaní dotknutých osôb ustanovených v nariadení Rady (EHS) č. 4064/89 (Ú. v. ES L 61, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 284) umožňuje Komisii prinajmenšom presne odôvodniť zamietnutie prístupu pre každý dokument bez zverejnenia v ňom uvedených dôverných informácií.

- 122 Pokiaľ ide o neuvedenie zoznamu identifikujúceho dokumenty uvedené v bode 1 písm. d) vyššie, teda korešpondenciu medzi Komisiou a spoločnosťou Lagardère, Komisia uvádza tvrdenie, podľa ktorého je táto korešpondencia rozdelená do dvadsiatich fasciklov, takže vypracovanie podrobného zoznamu podľa jednotlivých dokumentov by predstavovalo neprimeranú administratívnu záťaž. Komisia v napadnutom rozhodnutí uvádza, že zohľadnila kategóriu dokumentov ako celku a vo svojich písomnostiach potvrdzuje, že bola oprávnená zamietnuť prístup k týmto dokumentom po stručnom preskúmaní, keďže na tieto dokumenty sa zjavne a úplne vzťahuje výnimka vzťahujúca sa na ochranu obchodných záujmov.
- 123 Táto argumentácia musí byť zamietnutá. Ako bolo uvedené v bode 86 vyššie, podľa článku 2 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001 sa ustanovenia týkajúce sa prístupu verejnosti k dokumentom Komisie vzťahujú na všetky dokumenty zo všetkých oblastí činnosti Európskej únie, ktoré niektorý z orgánov má, to znamená na všetky dokumenty, ktoré tento orgán vypracoval alebo dostal a ktoré má v držbe. V oblasti koncentrácie teda nemožno pripustiť, aby sa korešpondencia medzi Komisiou a dotknutými osobami považovala za dokument, na ktorý sa zjavne vzťahuje výnimka vzťahujúca sa na ochranu obchodných záujmov. Ak sa táto výnimka prípadne vzťahuje na určité dokumenty, ktoré Komisia vypracovala alebo ktoré jej boli poskytnuté, nie je to nevyhnutne prípad všetkých dokumentov alebo všetkých dotknutých dokumentov. Komisii prinajmenšom prináleží, aby sa o tom ubezpečila konkrétnym a skutočným preskúmaním každého dokumentu, ako vyžaduje článok 4 ods. 2 prvá zarážka nariadenia č. 1049/2001.
- 124 Tvrdenie Komisie a vedľajšieho účastníka konania založené na rešpektovaní profesijného tajomstva, ktoré zaručuje článok 287 ES a článok 17 ods. 2 nariadenia č. 4064/89, a na rešpektovaní obchodného tajomstva, ktoré zaručuje článok 18 ods. 3 tohto nariadenia, musí byť takisto zamietnuté. Ako bolo pripomenuté v bode 90 vyššie, podľa judikatúry, pokiaľ má verejnosť právo na prístup k dokumentom obsahujúcim niektoré informácie, nemožno tieto informácie považovať za informácie, ktoré

majú charakter profesijného tajomstva alebo ktoré sú chránené obchodným tajomstvom (pozri v tomto zmysle rozsudok Bank Austria Creditanstalt/Komisía, už citovaný v bode 90 vyššie, bod 74).

- 125 Žalobkyňa tiež Komisii vyčíta, že sa neporadila s podnikmi, ktorých ochrana obchodných záujmov mohla byť poškodená zverejnením dotknutých dokumentov.
- 126 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa článku 4 ods. 4 nariadenia č. 1049/2001, pokiaľ ide o dokumenty pochádzajúce od tretej osoby a nie je jasné, či dokument môže alebo nemôže byť zverejnený, sa inštitúcia poradí s touto treťou osobou s cieľom posúdiť, či sa môže použiť výnimka stanovená v článku 4 ods. 1 alebo 2. Z toho vyplýva, že inštitúcie nie sú povinné sa poradiť s dotknutými tretími osobami, ak je zjavné, že dokument môže alebo nemôže byť zverejnený. Vo všetkých ostatných prípadoch sa inštitúcie musia poradiť s dotknutou treťou osobou. Preto konzultácia s tretími osobami v zásade predstavuje predchádzajúcu podmienku posúdenia toho, či sa v prípade dokumentov pochádzajúcich od tretích osôb uplatnia výnimky z prístupu uvedené v článku 4 ods. 1 a 2 nariadenia č. 1049/2001 (rozsudky Súdu prvého stupňa z 30. novembra 2004, IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds/Komisía, T-168/02, Zb. s. II-4135, bod 55, a Terezakis/Komisía, už citovaný v bode 65 vyššie, bod 54).
- 127 Nekonzultovanie s tretími osobami, ktoré sú autormi dokumentov, je teda v súlade s nariadením č. 1049/2001, len ak sa jedna z výnimiek stanovených uvedeným nariadením jasne použije na dotknuté dokumenty. V prejednávanej veci nejde o takýto prípad, ako už bolo konštatované v bodoch 63 až 98 vyššie, pokiaľ ide o výnimku vzťahujúcu sa na účel vyšetrovania, a v bodoch 109 až 124 vyššie, pokiaľ ide o ochranu obchodných záujmov.

128 Pokiaľ ide o dokumenty pochádzajúce od Komisie, Komisia správne uvádza, že nariadenie č. 1049/2001 nestanovuje pre tento typ dokumentov postup konzultácie s tretími osobami. Preto výhrada uvedená žalobkyňou je právne nedôvodná v rozsahu, v akom sa týka dokumentov, ktorých autorkou je Komisia.

129 Z uvedeného vyplýva, že napadnuté rozhodnutie je postihnuté nesprávnym právnym posúdením v rozsahu, v akom uplatnilo výnimku stanovenú v článku 4 ods. 2 prvej zarážke nariadenia č. 1049/2001 na dokumenty uvedené v bode 1 písm. d), e) a h) vyššie a v bode 2 písm. b), c) (čiastočne), d), f), g) a i) vyššie bez toho, aby z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplývalo, že bolo vykonané konkrétne a individuálne preskúmanie každého z dokumentov, a bez toho, aby bolo konzultované s tretími osobami ako autormi niektorých z týchto dokumentov o zverejnení od nich pochádzajúcich dokumentov.

O výnimke vzťahujúcej sa na ochranu rozhodovacieho procesu, ktorá je stanovená v článku 4 ods. 3 druhom pododseku nariadenia č. 1049/2001

— Tvrdenia účastníkov konania

130 Žalobkyňa uvádza, že Komisia zaujala abstraktný a všeobecný prístup bez toho, aby vykonala konkrétne a individuálne preskúmanie s cieľom overiť si, že poskytnutie každého z požadovaných dokumentov by skutočne poškodilo záujem chránený touto výnimkou. Komisia nepreukázala, že riziko poškodenia chráneného záujmu bolo primerane predvídateľné, a nie čisto hypotetické.

- 131 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia uvedením tejto výnimky na zamietnutie prístupu k dokumentom uvedeným v bode 1 písm. g) vyššie protirečí argumentácii, ktorú rozvinula na svoju obhajobu vo veci T-279/04 a ktorou tvrdí, že rozhodnutie uplatniť článok 3 ods. 5 písm. a) nariadenia č. 4064/89 na nadobudnutie aktív VUP prostredníctvom Natexis/Investima 10 nemalo žiaden dôsledok na rozhodnutia o zlučiteľnosti, a teda že prípadné nesprávne uplatnenie tohto ustanovenia nemôže mať vplyv na platnosť tohto rozhodnutia. Komisia tak porušila zásadu *venire contra factum proprium*.
- 132 Podľa žalobkyne sa tieto dokumenty týkajú výkladu právnej otázky, a teda nemôžu predstavovať prípravné akty, ktorých zverejnenie musí byť zamietnuté. V každom prípade poskytnutie týchto dokumentov je vo verejnom záujme, pretože by objasnilo podmienky uplatnenia článku 3 ods. 5 písm. a) nariadenia č. 4064/89.
- 133 Komisia poukazuje na to, že posúdenie platnosti rozhodnutia o zlučiteľnosti je otázkou odlišnou od otázky zákonnosti uplatnenia výnimiek stanovených nariadením č. 1049/2001, a teda namieta relevantnosť tvrdenia žalobkyne. Dva dokumenty, ku ktorým bol zamietnutý prístup s cieľom chrániť rozhodovací proces Komisie, sú interné dokumenty Komisie, ktoré obsahujú interné rokovania týkajúce sa dotknutého konania. Zverejnenie týchto dokumentov by vážne narušilo rozhodovací proces, keďže je nevyhnutné zachovávať spôsobilosť služieb Komisie slobodne prešetriť veci, ktorými sú poverené, chránené pred vonkajšími tlakmi, aby bolo Komisii umožnené prijímať rozhodnutia s plnou znalosťou veci.
- 134 Ochrana týchto prípravných dokumentov je o to nevyhnutnejšia, že rozhodnutie prijaté na základe týchto dokumentov je predmetom žaloby o neplatnosť a tieto dokumenty by teda v prípade zrušenia rozhodnutia zostali relevantné.

135 Tvrdenia uvedené vedľajším účastníkom konania sú v podstate podobné tvrdeniam Komisie.

— Posúdenie Všeobecným súdom

136 Podľa článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001 „prístup k dokumentu, ktorý obsahuje stanoviská pre vnútornú potrebu, ktoré sú súčasťou rokovaní a predbežných porád v dotknutom orgáne, bude odmietnutý aj po prijatí rozhodnutia, ak by zverejnenie dokumentu mohlo vážne narušiť rozhodovací proces orgánu, pokiaľ nepreváži verejný záujem na jeho zverejnení“.

137 Prístup k dvom z troch interných poznámok Komisie uvedených v bode 1 písm. g) vyššie bol Komisiou zamietnutý na základe výnimky stanovenej v článku 4 ods. 3 druhom pododseku nariadenia č. 1049/2001. Ide o poznámku z 10. februára 2002, ktorú GR pre hospodársku súťaž adresovalo právnej službe Komisie a ktorou požiadalo o stanovisko k uplatneniu článku 3 ods. 5 písm. a) nariadenia č. 4064/89, a o poznámku zo 4. novembra 2002, ktorá sumarizuje stav spisu a bola vypracovaná pre člena Komisie povereného hospodárskou súťažou.

138 Po prvé treba konštatovať, že tieto dokumenty, ktoré boli poskytnuté Všeobecnému súdu (pozri bod 23 vyššie), sú prípravné dokumenty na konečné rozhodnutie a boli vymenené v rámci Komisie s cieľom vypracovať dokumenty, ktorými by sa formálne prijalo stanovisko orgánu. Tieto dokumenty obsahujú „stanoviská určené pre vnútornú potrebu, ktoré sú súčasťou rokovaní a predbežných porád“ v zmysle článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001, a teda spadajú do pôsobnosti tohto ustanovenia.

- 139 Po druhé treba preskúmať, či zamietnutie prístupu k požadovaným interným dokumentom je v prejednávanej veci odôvodnené výnimkou založenou na ochrane rozhodovacieho procesu inštitúcie.
- 140 Podľa ustálenej judikatúry uplatnenie tejto výnimky predpokladá, že je preukázané, že prístup k požadovaným dokumentom môže konkrétne a skutočne poškodiť ochranu rozhodovacieho procesu Komisie, a že toto riziko ohrozenia je primerane predvídateľné, a nie čisto hypotetické (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 18. decembra 2008, Muñiz/Komisnia, T-144/05, neuvverejnený v Zbierke, bod 74 a tam citovanú judikatúru).
- 141 Okrem toho na uplatnenie výnimky stanovenej v článku 4 ods. 3 prvom pododseku nariadenia č. 1049/2001 musí byť narušenie rozhodovacieho procesu vážne. Je to tak najmä v prípade, ak má zverejnenie uvedených dokumentov podstatný vplyv na rozhodovací proces. Posúdenie závažnosti teda závisí od celkových okolností prípadu, najmä od negatívnych účinkov na rozhodovací proces, ktoré inštitúcia uvádza v súvislosti so zverejnením uvedených dokumentov (rozsudok Muñiz/Komisnia, už citovaný v bode 140 vyššie, bod 75).
- 142 V prejednávanej veci sa v napadnutom rozhodnutí uvádza vážna ujma, ktorú by rozhodovací proces utrpel, ak by boli zverejnené interné rokovania služieb Komisie týkajúce sa tejto veci. V napadnutom rozhodnutí sa zdôrazňuje dôležitosť toho, aby Komisia bola schopná celkom nerušene pripraviť svoje rozhodnutia, chránená pred akýmkoľvek vonkajšími tlakmi, a aby jej služby mohli slobodne vyjadriť svoje stanoviská s cieľom poskytnúť objasnenie potrebné na prijatie rozhodnutia. Podľa tohto rozhodnutia by bola táto možnosť zamestnancov Komisie formulovať takéto stanoviská vážne ohrozená, ak by musela byť zohľadnená možnosť zverejnenia.
- 143 Treba konštatovať, že tieto odôvodnenia sú uvedené všeobecne a abstraktne bez toho, aby boli podoporené detailnou argumentáciou vzhľadom na obsah dotknutých

dokumentov. Takéto úvahy je možné uviesť vo vzťahu k akémukoľvek dokumentu rovnakej povahy. Nemôžu byť teda dostatočné na odôvodnenie zamietnutia prístupu k dokumentom požadovaným v prejednávanej veci, lebo inak by bola porušená zásada doslovného výkladu výnimiek stanovených v článku 4 nariadenia č. 1049/2001 a osobitne výnimky stanovenej v článku 4 ods. 3 druhom pododseku uvedeného nariadenia.

- ¹⁴⁴ Komisia teda nepreukázala, že výnimka stanovená v článku 4 ods. 3 druhom pododseku nariadenia č. 1049/2001 sa uplatňuje na požadované interné dokumenty.
- ¹⁴⁵ Zamietnutie celkového prístupu k požadovaným interným dokumentom musí byť preto zrušené z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia, bez toho, aby bolo potrebné preskúmať otázku existencie prevažujúceho verejného záujmu.

O výnimke vzťahujúcej sa na ochranu právneho poradenstva, ktorá je stanovená v článku 4 ods. 2 druhej zarážke nariadenia č. 1049/2001

— Tvrdenia účastníkov konania

- ¹⁴⁶ Žalobkyňa uvádza, že Komisia zaujala abstraktný a všeobecný prístup bez toho, aby vykonala konkrétne a individuálne preskúmanie s cieľom overiť si, že poskytnutie požadovanej poznámky právnej služby by skutočne poškodilo záujem chránený touto

výnimkou. Komisia nepreukázala, že riziko poškodenia chráneného záujmu bolo primerane predvídateľné, a nie čisto hypotetické.

- 147 Žalobkyňa sa domnieva, že stanovisko právnej služby Komisie uvedené v bode 1 písm. g) vyššie musí byť zverejnené s cieľom umožniť tretím osobám a Všeobecnému súdu preskúmať spôsob, akým Komisia vykladala a uplatnila právnu normu stanovenú v článku 3 ods. 5 písm. a) nariadenia č. 4064/89.
- 148 Podľa žalobkyne sa Komisia na zamietnutie prístupu k tomuto dokumentu nemôže odvolávať na ochranu nezávislosti svojej právnej služby, pretože je povinná dodržiavať povinnosť transparentnosti, ktorá podľa preambuly nariadenia č. 1049/2001 zaručuje, že v demokratickom systéme sa administratíva stáva legitímnejšou, efektívnejšou a zodpovednejšou voči občanovi. Zamietnutie prístupu zo strany Komisie, ktoré má ďaleko od posilnenia nezávislosti jej právneho poradenstva, potvrdzuje myšlienku, že rozhodnutie o zlučiteľnosti nebolo vydané úplne nezávisle.
- 149 Komisia poukazuje na to, že prístup k dokumentom stanovený nariadením č. 1049/2001 je povolený alebo zamietnutý nezávisle od osobitných záujmov alebo dôvodov, z ktorých si žalobca želá mať prístup k požadovaným dokumentom. Tvrdenia uvedené žalobkyňou sú teda nerelevantné. Zverejnenie dotknutého právneho stanoviska závisí výlučne od hrozby, ktorú by toto zverejnenie mohlo znamenať pre nezávislosť a nestrannosť uvedených stanovísk. Výnimka vzťahujúca sa na právne poradenstvo má za cieľ chrániť jeho nezávislosť a zaručiť, aby toto poradenstvo mohlo byť poskytované úplne slobodne a objektívne. Dotknuté stanovisko bolo určené iba na poskytnutie objasnenia pre služby Komisie a jeho zverejnenie by viedlo právnu službu tejto inštitúcie k vypracovávaniu stanovísk s väčšou zdržanlivosťou, čím by bola dotknutá inštitúcia pozbavená podstatného nástroja riadneho výkonu svojej úlohy.

- 150 Komisia uvádza, že výkon práva na prístup k dokumentom na základe článku 255 ods. 2 ES má určité obmedzenia. Odvolanie sa žalobkyne na povinnosť transparentnosti teda nemôže brániť výnimkám stanoveným nariadením č. 1049/2001.
- 151 Komisia odmieta tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého zamietnutie prístupu k požadovanému dokumentu vedie k podozreniu, že Komisia neprijala svoje rozhodnutie úplne nezávisle. Komisia pripomína, že je povinná zamietnuť prístup k dokumentu, ak sú splnené podmienky uplatnenia výnimky stanovenej nariadením č. 1049/2001, a že teda nemôže povoliť prístup k dokumentu, na ktorý sa vzťahuje výnimka, aby tak vyvrátila obvinenia z podvodu.

— Posúdenie Všeobecným súdom

- 152 Podľa článku 4 ods. 2 druhej zarážky nariadenia č. 1049/2001 orgány odmietnu prístup k dokumentu v prípade, keby sa jeho zverejnením porušila ochrana súdneho konania a právneho poradenstva, pokiaľ nepreváži verejný záujem na jeho zverejnení.
- 153 Komisia odmietla zverejniť stanovisko svojej právnej služby z 10. októbra 2002 týkajúce sa uplatnenia článku 3 ods. 5 písm. a) nariadenia č. 4064/89, čo je dokument uvedený v bode 1 písm. g) vyššie, na základe tohto ustanovenia.
- 154 Predovšetkým treba konštatovať, že uvedený dokument poskytnutý Všeobecnému súdu (pozri bod 23 vyššie) obsahuje, bez ohľadu na jeho označenie, právne stanovisko vydané právnou službou Komisie. Tento dokument ako celok sa teda musí považovať

za právne stanovisko v zmysle článku 4 ods. 2 druhej zarážky nariadenia č. 1049/2001, ktoré môže spadať do pôsobnosti výnimky stanovenej týmto ustanovením.

- 155 Ďalej je potrebné určiť, či by sa zverejnením tohto stanoviska porušila ochrana právneho poradenstva v zmysle článku 4 ods. 2 druhej zarážky nariadenia č. 1049/2001.
- 156 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že výnimku vzťahujúcu sa na právne poradenstvo treba vykladať ako výnimku, ktorá má za cieľ chrániť záujem Komisie požiadať o právne stanoviská a dostať stanoviská, ktoré sú otvorené, objektívne a kompletne. Nebezpečenstvo poškodenia tohto záujmu musí byť na to, aby sa naň dalo odvolávať, primerane predvídateľné, a nie čisto hypotetické (rozsudok Turco, už citovaný v bode 68 vyššie, body 42 a 43).
- 157 V prejednávanej veci napadnuté rozhodnutie odôvodňuje zamietnutie zverejnenia dotknutého stanoviska tým, že právne stanoviská sú interné dokumenty, ktorých základným cieľom je ponúknuť Komisii a jej službám názory na právne otázky, na základe ktorých Komisia a jej služby prijímú svoje konečné stanoviská. Je potrebné, aby tieto právne stanoviská mohli byť poskytované úplne slobodne a úplne objektívne. V prejednávanom prípade malo poskytnutie stanoviska právnej služby Komisie, ako aj otázok, ktoré Komisii predložilo GR pre hospodársku súťaž, za následok zverejnenie internej diskusie týkajúcej sa rozsahu článku 3 ods. 5 písm. a) nariadenia č. 4064/89. Ak by právna služba musela zohľadniť neskoršie zverejnenie svojho stanoviska, toto stanovisko by nebolo vyjadrené úplne nezávisle. Vypracovanie písomného stanoviska k tejto otázke by teda stratilo akýkoľvek význam, čím by bola Komisia pozbavená podstatného nástroja riadneho výkonu svojich úloh.

- 158 Treba konštatovať, že to, že predmetným dokumentom je právne stanovisko, nie je jediná skutočnosť, na ktorú sa Komisia odvoláva v napadnutom rozhodnutí na odôvodnenie uplatnenia dotknutej výnimky, ale odvoláva sa aj na skutočnosť, že zverejnenie tohto stanoviska by predstavovalo nebezpečenstvo, že verejnosti budú oznámené informácie o stave interných diskusií medzi GR pre hospodársku súťaž a jej právnou službou o rozsahu článku 3 ods. 5 písm. a) nariadenia č. 4064/89.
- 159 Zverejnenie dotknutej poznámky by teda v budúcnosti mohlo viesť právnou službu Komisie k zdržanlivosti a opatrnosti pri vypracovaní takýchto poznámok, s cieľom neovplyvniť rozhodovaciu schopnosť Komisie v otázkach, v ktorých vystupuje ako správny orgán.
- 160 Takisto treba uviesť, že v prejednávanej veci je riziko porušenia ochrany právneho poradenstva upravené v článku 4 ods. 2 druhej zarážke nariadenia č. 1049/2001 primerane pravdepodobné, a nie čisto hypotetické. Zverejnenie tohto poradenstva by totiž okrem dôvodov uvedených v bodoch 157 a 159 vyššie prinieslo riziko, že Komisia by sa ocitla v citlivom postavení, v ktorom by jej právna služba mohla byť nútená brániť pred Všeobecným súdom stanovisko, ktoré sa nezhoduje s jeho stanoviskom predloženým v úlohe poradcu služieb poverených spisom počas interných diskusií, ktoré sa konali v priebehu správneho konania. Riziko, že takýto konflikt vznikne, môže teda významne ovplyvniť jednak slobodu názoru uvedenej právnej služby a jej schopnosť účinne brániť konečné stanovisko Komisie pred súdom Spoločenstva, a to za rovnakých podmienok, ako majú ostatní právni zástupcovia jednotlivých účastníkov súdneho konania, a jednak vnútorný rozhodovací proces Komisie. Komisia totiž rozhoduje ako kolégium podľa konkrétnej zverenej úlohy a musí mať voľnosť na obranu odlišného právneho stanoviska, ako je to, ktoré pôvodne prijala jej právna služba.
- 161 Okrem toho na rozdiel od prípadu, v ktorom inštitúcie Spoločenstva konajú ako zákonodarcovia a keď by v zmysle odôvodnenia č. 6 nariadenia č. 1049/2001 mal byť umožnený širší prístup k dokumentom (rozsudok Turco, už citovaný v bode 68 vyššie, bod 46), sporné právne stanovisko bolo vypracované v rámci výhradne správnych

úloh Komisie. Záujem verejnosti na sprístupnení dokumentu na základe povinnosti transparentnosti – ktorá má umožniť občanom tesnejšie sa zapájať do rozhodovacieho procesu a zaručiť, že v demokratickom systéme bude administratíva legitímnejšou, efektívnejšou a zodpovednejšou voči občanovi – nie je teda rovnaký, ak tento dokument spadá do správneho konania, v ktorom sa uplatňujú pravidlá upravujúce kontrolu koncentrácií alebo právo hospodárskej súťaže vo všeobecnosti, alebo ak sa tento dokument týka konania, v rámci ktorého dotknutá inštitúcia vystupuje ako zákonodarca.

- 162 Výhradu žalobkyne, podľa ktorej by sa zverejnením stanoviska právnej služby uvedeného v bode 1 písm. g) vyššie neporušila ochrana právneho poradenstva, treba teda zamietnuť.
- 163 Z uvedeného vyplýva, že prvý a druhý žalobný dôvod je dôvodný, okrem tej časti, ktorá sa týka zamietnutia zverejnenia stanoviska právnej služby uvedeného v bode 1 písm. g) vyššie.

O treťom žalobnom dôvode založenom na nerešpektovaní práva na aspoň čiastočný prístup k požadovaným dokumentom

Tvrdenia účastníkov konania

- 164 Žalobkyňa namieta zamietnutie Komisie povoliť jej čiastočný prístup k požadovaným dokumentom na základe článku 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001. Je toho názoru, že Komisia neposúdila administratívnu záťaž, ktorú by predstavovalo vypracovanie

nedôverných verzií požadovaných dokumentov, keďže nevykonala konkrétne a individuálne preskúmanie týchto písomností. Judikatúra uprednostňuje právo verejnosti na prístup pred zásadou riadnej správy vecí verejných a výnimku z tohto práva je možné pripustiť len vo veľmi obmedzených prípadoch a obmedzeným spôsobom.

- ¹⁶⁵ Komisii napokon neprináleží posudzovať záujem, ktorý má pre žalobkyňu poskytnutie neúplných častí, ktoré by mohli byť zverejnené v prípade čiastočného prístupu.
- ¹⁶⁶ Komisia tvrdí, že vykonala konkrétne a individuálne preskúmanie požadovaných dokumentov okrem tých, ktoré sú uvedené v bode 1 písm. d) vyššie. Po tomto preskúmaní sa Komisia domnievala, že by mohli byť zverejnené len niektoré neúplné časti a že administratívna záťaž, ktorú by predstavovalo určenie týchto častí, bola neprimeraná vo vzťahu k záujmu verejnosti mať prístup k týmto neúplným častiam v súlade so zásadou riadnej správy vecí verejných.

Posúdenie Všeobecným súdom

- ¹⁶⁷ Článok 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001 stanovuje, že „ak sa ktorákoľvek z výnimiek vzťahuje iba na niektoré časti požadovaného dokumentu, zostávajúce časti dokumentu sa uvoľnia na zverejnenie“.
- ¹⁶⁸ Článok 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001 zahŕňa konkrétne a individuálne preskúmanie obsahu každého dokumentu. Len takéto preskúmanie môže totiž inštitúcii

umožniť posúdiť možnosť povolenia čiastočného prístupu žiadateľovi. Posúdenie vykonané skôr podľa kategórií než vo vzťahu ku konkrétnym informáciám obsiahnutým v týchto dokumentoch sa v zásade javí ako nedostatočné, keďže preskúmanie požadované zo strany inštitúcie jej musí umožniť konkrétne posúdenie toho, či sa uvedená výnimka skutočne uplatňuje na všetky informácie obsiahnuté v dotknutých dokumentoch (pozri v tomto zmysle rozsudok Franchet a Byk/Komisia, už citovaný v bode 41 vyššie, bod 117 a tam citovanú judikatúru).

- 169 V prejednávanej veci nie je takéto preskúmanie požadovaných dokumentov zjavne z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Komisia bola totiž toho názoru, že toto preskúmanie by spôsobilo neprimeranú administratívnu záťaž vo vzťahu k záujmu verejnosti na prístupe k neúplným častiam dokumentov, ktorý by z takéhoto výkonu vyplýval.
- 170 Podľa judikatúry výnimka z povinnosti preskúmania môže byť prijatá iba výnimočne a iba vtedy, keď sa ukáže, že administratívne zaťaženie vyvolané konkrétnym a individuálnym preskúmaním dokumentov je príliš zaťažujúce a presahuje medze toho, čo môže byť rozumne požadované (rozsudok VKI, už citovaný v bode 41 vyššie, bod 112).
- 171 Okrem toho, keďže právo na prístup k dokumentom inštitúcií predstavuje zásadné riešenie, inštitúcia, ktorá sa dovoľáva výnimky spojenej s neprimeraným zaťažením spôsobeným žiadosťou, znáša dôkazné bremeno o rozsahu zaťaženia (rozsudok VKI, už citovaný v bode 41 vyššie, bod 113, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 10. septembra 2008, Williams/Komisia, T-42/05, neuvverejnený v Zbierke, bod 86).
- 172 Na záver, ak inštitúcia predložila dôkaz o neprimeranom administratívnom zaťažení spôsobenom konkrétnym a individuálnym preskúmaním dokumentov uvedených v žiadosti, má povinnosť pokúsiť sa dohodnúť so žiadateľom s cieľom na jednej strane

zistiť alebo spresniť jeho záujem na získaní dotknutých dokumentov a na druhej strane konkrétne zvážiť možnosti, ktoré sa jej ponúkajú, na účely prijatia menej vynucovacieho opatrenia než konkrétne a individuálne preskúmanie dokumentov. Keďže právo na prístup k dokumentom je zásadou, inštitúcia je v tejto súvislosti povinná uprednostniť možnosť, ktorá je čo najvýhodnejšia vo vzťahu k právu na prístup žiadateľa, pričom sama osebe nepredstavuje úlohu presahujúcu mieru toho, čo môže byť rozumne požadované (rozsudok VKI, už citovaný v bode 41 vyššie, bod 114).

173 Z uvedeného vyplýva, že inštitúcia môže upustiť od konkrétneho a individuálneho preskúmania, iba ak skutočne preštudovala všetky ostatné možnosti prichádzajúce do úvahy a ak vo svojom rozhodnutí podrobne vysvetlila dôvody, pre ktoré zo všetkých týchto možností vyplýva neprimerané pracovné zaťaženie (rozsudok VKI, už citovaný v bode 41 vyššie, bod 115).

174 V prejednávanej veci treba konštatovať, že napadnuté rozhodnutie, ktoré celkovo zamietá akýkoľvek čiastočný prístup žalobkyne, by mohlo byť zákonné len za predpokladu, že by Komisia bola predtým konkrétne vysvetlila dôvody, pre ktoré riešenia alternatívne ku konkrétnemu a individuálnemu preskúmaniu každého z dotknutých dokumentov takisto predstavovali neprimerané pracovné zaťaženie.

175 Z napadnutého rozhodnutia teda nevyplýva, že Komisia konkrétne a vyčerpávajúco zvážila jednotlivé možnosti, ktoré sa jej ponúkali, podniknúť také kroky, aby nedošlo k neprimeranému pracovnému zaťaženiu a aby boli zvýšené šance žalobkyne, aspoň čo sa týka žiadosti o prístup na čiastočné poskytnutie požadovaných dokumentov. Z napadnutého rozhodnutia osobitne nevyplýva, že Komisia konkrétne preštudovala

možnosť opýtať sa podnikov, ktoré poskytli niektoré z požadovaných dokumentov, či je možné poskytnúť žalobkyni nedôvernú verziu týchto dokumentov.

- 176 Z uvedeného vyplýva, že napadnuté rozhodnutie musí byť zrušené v rozsahu, v akom zamietá čiastočný prístup k všetkým požadovaným dokumentom bez toho, aby z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplývalo, že bolo vykonané konkrétne a individuálne preskúmanie každého z dokumentov, a bez toho, aby Komisia konkrétne vysvetlila dôvody, pre ktoré iné riešenia než konkrétne a individuálne preskúmanie každého z dotknutých dokumentov predstavovali neprimeranú pracovnú záťaž.

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady proporcionality

Tvrdenia účastníkov konania

- 177 Žalobkyňa zdôrazňuje, že cieľom žiadosti o prístup nie je brániť výlučne súkromné záujmy. Jej cieľom je tiež chrániť neskreslenú hospodársku súťaž na vydavateľských trhoch vo Francúzsku a zamedziť obchádzaniu pravidiel týkajúcich sa kontroly koncentrácií podvodným používaním článku 3 ods. 5 písm. a) nariadenia č. 4064/89. Prevažujúci verejný záujem teda na základe článku 4 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1049/2001 odôvodňuje zverejnenie požadovaných dokumentov.

- 178 Komisia tvrdí, že žalobkyňa nepreukázala existenciu prevažujúceho verejného záujmu odôvodňujúceho zverejnenie požadovaných dokumentov. To, že žalobkyňa používa požadované dokumenty na podporu svojej žaloby proti rozhodnutiu o zlučiteľnosti, nemožno považovať za prevažujúci verejný záujem. Takáto žaloba je totiž podmienená existenciou osobného záujmu na konaní a bola by neprípustná, keby žalobkyňa konala v mene verejného záujmu.
- 179 Navyše aj za predpokladu, že by predmetom žaloby bol verejný záujem, relevantné nie je použitie dokumentov, ktoré žalobkyňa zamýšľa, ale zverejnenie, ktoré musí byť odôvodnené prevažujúcim verejným záujmom. Práve osobitné charakteristiky dokumentov musia odôvodňovať ich zverejnenie v mene prevažujúceho verejného záujmu, nezávisle od cieľa sledovaného žalobkyňou. V prejednávanej veci o takýto prípad nejde.
- 180 Komisia napokon uvádza, že posúdenie potreby požadovaných dokumentov na obranu žalobkyne v tejto veci prináleží sudcovi, ktorý prejednáva zákonnosť napadnutého rozhodnutia vo veci T-279/04.
- 181 Žalobkyňa zdôrazňuje, že môže byť právnickou osobou, ktorá je priamo a individuálne dotknutá napadnutým rozhodnutím, a zároveň aj právnickou osobou, ktorá je občanom Únie oprávneným získať prístup k požadovaným dokumentom. Uvádza, že zverejnenie požadovaných dokumentov a ich použitie sledujú ten istý cieľ, a to ochranu neskreslenej hospodárskej súťaže a transparentné uplatňovanie súťažného práva.
- 182 Žalobkyňa sa domnieva, že účastníkovi konania, v ktorom môže byť Všeobecným súdom nariadené predloženie dokumentov, je dovolené napadnúť v rámci paralelného konania rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý prístup k týmto dokumentom na základe nariadenia č. 1049/2001.

183 Komisia uvádza, že podľa judikatúry prevažujúci verejný záujem uvedený v článku 4 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1049/2001 musí byť v zásade odlišný od zásad, ktoré sú základom uvedeného nariadenia a medzi ktorými je aj povinnosť transparentnosti uvedená žalobkyňou.

184 Vedľajší účastník konania zdôrazňuje, že nijaký prevažujúci verejný záujem neodôvodňuje zverejnenie dokumentov požadovaných žalobkyňou, ktorej žiadosť o prístup k uvedeným dokumentom je založená na čisto osobných záujmoch. Vedľajší účastník konania vo svojich úvodných pripomienkach tiež tvrdí, že žiadosť žalobkyne o prístup k dokumentom je zneužívajúcej povahy a je v rozpore s účelom nariadenia č. 1049/2001, pretože je odôvodnená jej osobitným záujmom, a to obranou svojich práv vo veciach T-279/04 a T-452/04. Vedľajší účastník konania uvádza, že judikatúra naznačila, že cieľom nariadenia č. 1049/2001 nie je chrániť osobitný záujem, ktorý by určitá osoba mohla mať na prístupe k dokumentom inštitúcií. Judikatúra takisto uznala, že účelom tohto nariadenia je zaručiť prístup k verejným dokumentom každému, nie iba prístup žiadateľa k dokumentom, ktoré sa ho týkajú, a že nesmie umožniť sledovanie súkromných záujmov týkajúcich sa napríklad žaloby proti inštitúciám.

Posúdenie Všeobecným súdom

185 Článok 4 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1049/2001 spresňuje, že výnimky stanovené v dotknutých odsekoch sa uplatňujú, „pokiaľ nepreváži verejný záujem na jeho zverejnení“.

- 186 Komisia v napadnutom rozhodnutí odmietla domnievať sa, že zverejnenie je odôvodnené prevažujúcim verejným záujmom z dôvodu, že žiadosť o prístup je založená na obrane záujmov žalobkyně v spore prejednávanom pred Všeobecným súdom. Tento záujem je úplne zjavne súkromný, nie verejný. Podľa nariadenia však len verejný záujem môže prevážiť nad potrebou chrániť záujmy uvedené v ods. 2 a 3 článku 4 nariadenia č. 1049/2001.
- 187 Vzhľadom na konštatovania Všeobecného súdu, podľa ktorých sa Komisia dopustila nesprávneho právneho posúdenia tým, že sa odvolala na výnimky vzťahujúce sa na ochranu účelu vyšetrovania, ochranu obchodných záujmov a rozhodovacieho procesu, nie je potrebné preskúmať prípadnú existenciu prevažujúceho verejného záujmu odôvodňujúceho zverejnenie dokumentov, ku ktorým bol zamietnutý prístup na základe týchto výnimiek.
- 188 Na úvod treba zamietnuť tvrdenie vedľajšieho účastníka konania, podľa ktorého je žiadosť žalobkyně o prístup zneužívajúcej povahy, pretože je založená na striktné súkromných záujmoch. Článok 6 ods. 1 posledná veta nariadenia č. 1049/2001 totiž stanovuje, že žiadateľ nie je povinný uviesť dôvod svojej žiadosti. Keďže toto nariadenie má za cieľ zabezpečiť širokej verejnosti právo na prístup k dokumentom inštitúcií, osobitný záujem, ktorý by určitá osoba mohla mať na prístupe k jednému z týchto dokumentov, nemá byť inštitúciou, ktorá má rozhodnúť o žiadosti o prístup, zohľadnený (pozri v tomto zmysle rozsudok z 1. februára 2007, Sison/Rada, už citovaný v bode 46 vyššie, body 43 až 47). Žiadosť o prístup založenú na striktné súkromných záujmoch teda nemožno kvalifikovať ako zneužívajúcu.

- 189 Treba naopak preskúmať prípadnú existenciu prevažujúceho verejného záujmu, ktorý môže odôvodniť zverejnenie stanoviska právnej služby uvedeného v bode 1 písm. g) vyššie.
- 190 Podľa judikatúry prevažujúce verejné záujmy, ktoré môžu odôvodniť zverejnenie dokumentu, na ktorý sa vzťahuje výnimka, sú najmä tie, ktoré sú základom nariadenia č. 1049/2001 (rozsudok Turco, už citovaný v bode 68 vyššie, body 67, 75 a 76). V rozpore s tvrdeniami Komisie teda prevažujúci verejný záujem, ktorý môže odôvodniť zverejnenie, nemá byť odlišný od zásad, ktoré sú základom uvedeného nariadenia.
- 191 Vzhľadom na všeobecnú zásadu prístupu k dokumentom, tak ako je upravená v článku 255 ES a v odôvodneniach č. 1 a 2 nariadenia č. 1049/2001, musí mať prevažujúci verejný záujem, ktorý odôvodňuje zverejnenie, objektívny a všeobecný charakter a nemožno ho zamieňať s osobitnými alebo so súkromnými záujmami týkajúcimi sa napríklad žaloby proti inštitúciám, lebo takéto osobitné alebo súkromné záujmy nepredstavujú relevantnú okolnosť v rámci porovnávania záujmov v zmysle článku 4 ods. 3 druhého pododseku tohto nariadenia.
- 192 Podľa článku 2 ods. 1 nariadenia č. 1049/2001 je totiž adresátom práva na prístup k dokumentom inštitúcií „každý občan Únie a každá fyzická alebo právnická osoba s bydliskom alebo sídlom v niektorom členskom štáte“. Z toho vyplýva, že účelom tohto nariadenia je zaručiť prístup k verejným dokumentom každému, a nie iba prístup žiadateľa k dokumentom, ktoré sa ho týkajú (rozsudok z 26. apríla 2005, Sison/Rada, už citovaný v bode 41 vyššie, bod 50). Preto osobitný záujem, ktorý môže uvádzať žiadateľ o prístup k dokumentom, ktoré sa ho osobne týkajú, nemôže byť vo všeobecnosti rozhodujúcim pri posudzovaní existencie prevažujúceho verejného záujmu, ako ani pri porovnávaní záujmov v zmysle článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001.

- 193 Aj za predpokladu, že požadované dokumenty sa ukážu potrebné na obranu žalobkyne v rámci súdneho prostriedku nápravy, pričom táto otázka patrí do rámca posúdenia tohto prostriedku, táto okolnosť nie je relevantná na posúdenie porovnania verejných záujmov (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 26. apríla 2005, Sison/Rada, už citovaný v bode 41 vyššie, bod 55, a uznesenie Súdu prvého stupňa z 8. júna 2005, SIMSA/Komisia, T-287/03, neuverejnené v Zbierke, bod 34).
- 194 Okolnosť, že požadované dokumenty by mohli žalobkyni umožniť lepšie uplatniť svoje tvrdenia v rámci žalôb o neplatnosť, ktoré žalobkyňa podala proti rozhodnutiu o zlučiteľnosti a proti rozhodnutiu o schválení, nemôže teda predstavovať prevažujúci verejný záujem odôvodňujúci zverejnenie dotknutého právneho stanoviska.
- 195 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého by toto zverejnenie malo za následok podporenie ochrany neskreslenej hospodárskej súťaže na vydavateľských trhoch vo Francúzsku a zamedzenie obchádzania pravidiel týkajúcich sa kontroly koncentrácií podvodným používaním článku 3 ods. 5 písm. a) nariadenia č. 4064/89, zo skutočností uvedených v spise ani z obsahu stanoviska právnej služby Komisie poskytnutého Všeobecnému súdu (pozri bod 23 vyššie) nevyplýva, že by zverejnenie tohto stanoviska bolo odôvodnené takýmto prevažujúcim verejným záujmom.
- 196 Preto sa tento žalobný dôvod musí zamietnuť v rozsahu, v akom je jeho cieľom preukázať existenciu prevažujúceho verejného záujmu odôvodňujúceho zverejnenie právneho stanoviska uvedeného v bode 1 písm. g) vyššie.
- 197 Z uvedeného vyplýva, že napadnuté rozhodnutie sa musí zrušiť v rozsahu, v akom zamietlo celkový aj čiastočný prístup k všetkým požadovaným dokumentom, s výnimkou právneho stanoviska uvedeného v bode 1 písm. g) vyššie, a v rozsahu, v akom zamietlo čiastočný prístup k uvedenému právnenému stanovisku.

O trovách

- 198 Podľa článku 87 ods. 3 prvého pododseku rokovacieho poriadku Všeobecný súd môže rozdeliť náhradu trov konania alebo rozhodnúť tak, že každý z účastníkov konania znáša svoje vlastné trovy konania, ak účastníci konania mali úspech len v časti predmetu konania.
- 199 V predmetnej veci, keďže Komisia nemala úspech vo väčšine svojich návrhov, je opodstatnené zaviazať ju, aby znášala svoje vlastné trovy konania a nahradila deväť desiatín trov konania, ktoré vznikli žalobkyni.
- 200 Vedľajší účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (šiesta komora)

rozhodol a vyhlásil:

- 1. Nie je potrebné rozhodnúť o zákonnosti rozhodnutia Komisie Európskych spoločenstiev D(2005) 3286 zo 7. apríla 2005 v rozsahu, v akom Komisia zamietla celkový aj čiastočný prístup k dokumentom uvedeným v bode 1 písm. a) až c) tohto rozsudku a v bode 2 písm. h) a j) tohto rozsudku.**
- 2. Rozhodnutie D(2005) 3286 sa zrušuje v rozsahu, v akom zamietla celkový prístup k dokumentom uvedeným v bode 1 písm. d), e), g) a h) tohto rozsudku a v bode 2 písm. b) až d), f), g) a i) tohto rozsudku, s výnimkou stanoviska právnej služby Komisie uvedeného v bode 1 písm. g) tohto rozsudku.**

- 3. Rozhodnutie D(2005) 3286 sa zrušuje v rozsahu, v akom zamietajú čiastočný prístup k dokumentom uvedeným v bode 1 písm. d), e), g) a h) tohto rozsudku a v bode 2 písm. b) až d), f), g) a i) tohto rozsudku.**

- 4. V zostávajúcej časti sa žaloba zamietajú.**

- 5. Komisia znáša svoje vlastné trovy konania, ako aj deväť desatín trov konania, ktoré vznikli Éditions Odile Jacob SAS.**

- 6. Lagardère SCA znáša svoje vlastné trovy konania.**

Meij

Vadapalas

Truchot

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 9. júna 2010.

Podpisy